DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 czerwca 1937 r.

Nr 15

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

470

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Mini trów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 885), z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 369), z dnia 21 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68) i z dnia 29 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 69), wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 39 w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 10 stawki dodatków funkcyjnych skreśla się w wierszu pierwszym wyraz „grodzki" i w wierszu drugim wyrazy: „Dyrekcji Policji w Województwie Śląskim";

2) w § 40 w pkt 2 po wyrazach „W dziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:" wprowadza się ustęp treści następującej:

„Starostowie grodzcy (Dyrektorzy Policji w województwie śląskim) od zł 150 do 300
Wicestarostowie grodzcy (Wicedyrektorzy Policji w województwie śląskim) od zł 50 do 100
Stawki powyższych dodatków, ustala Minister Spraw Wewnętrznych";

3) w § 41 w pkt 1 dodaje się jako zdanie przedostatnie — zdanie następujące:

„Starostowie i wicestarostowie grodzcy (dyrektorzy i wicedyrektorzy policji w województwie śląskim), będący równocześnie starostami lub wicestarostami powiatowymi i pobierający z tego tytułu dodatki pieniężne z funduszów związku samorządowego — nie mają prawa do dodatku służbowego".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 maja 1937 r. Nr 39, poz. 303).

471

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1937 r.

o przedłużeniu terminu zgłaszania okresów działalności niepodległościowej.

Na podstawie art. 37 pkt 6 i art. 50 ust. 7 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U.R.P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160), zmienionej dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 521) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 67 ust. (4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 513) termin zgłaszania okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, stwierdzonej przez nadanie Krzyża Niepodległości bądź Medalu Niepodległości, przedłuża się do dnia 31 grudnia 1938 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 maja 1937 r. Nr 39, poz. 305).

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmian w statucie Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. w sprawie wierzytelności hipotecznych i listów zastawnych towarzystw kredytowych miejskich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 543) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się do statutu (ustawy) Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, ogłoszonego w Zbiorze Praw i Rozporządzeń Rządu Nr 36 z 1872 r., poz. 330, zmiany następujące:

1) Rozdziałowi V nadaje się brzmienie:

„Rozdział V.

Władze Towarzystwa.

§ 53. Sprawami Towarzystwa zawiadują:

I. Zebranie pełnomocników,

II. Komitet Nadzorczy,

III. Dyrekcja.

I. Zebranie Pełnomocników.

§ 54. Zebranie pełnomocników jest naczelną władzą Towarzystwa. Zebranie pełnomocników składa się z 90 członków, wybieranych na lat 6 przez okręgowe zebrania wyborcze (§ 55) spośród członków Towarzystwa, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności na rzecz Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące.

Pełnomocnikiem może być każdy członek Towarzystwa, albo upoważniony przez niego małżonek lub dziecko pełnoletnie (§ 58).

Pełnomocnikami nie mogą być pracownicy biura Towarzystwa.

1. Zebranie wyborcze.

§ 55. Obszar, na którym działa Towarzystwo, dzieli się dla wyboru pełnomocników na 3 okręgi wyborcze, oznaczone w załączniku.

Każdy okręg wybiera 30 pełnomocników i 10 zastępców spośród członków Towarzystwa.

§ 56. Zebrania wyborcze odbywają się w zasadzie co 6 lat w okresie pierwszych czterech miesięcy roku kalendarzowego.

Jeżeli ogólna liczba pełnomocników zmniejszy się więcej niż o 50% wskutek ustąpienia lub śmierci pełnomocników, albo utraty przez nich praw członkowskich, należy zwołać niezwłocznie zebrania wyborcze dla dokonania wyborów uzupełniających na pozostały okres sześciolecia.

§ 57. Zadaniem zebrań wyborczych jest jedynie wybór pełnomocników i ich zastępców. Żadne inne sprawy nie mogą być na tych zebraniach rozważane i decydowane.

O terminach i miejscach zebrań wyborczych dyrekcja ogłasza jednorazowo w Monitorze Polskim i co najmniej w jednym z dzienników miejscowych nie później niż na jeden miesiąc przed terminem.

W ogłoszeniu tym należy zaznaczyć, iż każde z zebrań będzie prawomocne bez względu na liczbę osób obecnych.

Niezależnie od ogłoszenia dyrekcja obowiązana jest rozesłać członkom imienne zawiadomienia o zebraniu z wymienieniem okręgu, do którego nieruchomość członka należy, miejsca, dnia i godziny zebrania oraz imion i nazwisk ustępujących pełnomocników, najmniej na jeden miesiąc przed terminem zebrania.

Zawiadomienie takie wysyła się pod adresem, wskazanym ostatnio przez członka, a w braku takiego adresu, — pod adresem nieruchomości, obciążonej pożyczką.

§ 58. Do uczestniczenia w zebraniach wyborczych są uprawnieni członkowie pełnoletni, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności na rzecz Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące.

Członek ma prawo uczestniczyć w zebraniach wyborczych jedynie tego okręgu, do którego należy (§ 55).

Członkowie Towarzystwa uczestniczą w zebraniach wyborczych osobiście. Członek Towarzystwa może jednak upoważnić małżonka lub dziecko pełnoletnie do reprezentowania go na zebraniu wyborczym.

W imieniu osób, będących pod opieką lub kuratelą, działają ich przedstawiciele ustawowi.

Współwłaściciele nieruchomości mogą być, na podstawie formalnego upoważnienia, reprezentowani przez jednego spośród siebie.

Osoby prawne mogą być reprezentowane na zebraniu przez jednego ze swych przedstawicieli, upoważnionego specjalnie.

Dowody, stwierdzające prawo do reprezentowania członka Towarzystwa na zebraniu wyborczym, powinny być złożone w Towarzystwie najpóźniej na 14 dni przed terminem zebrania.

Upoważnienie do reprezentowania osób fizycznych, lub współwłaścicieli, na zebraniu wyborczym, ważne jest tylko na jedno zebranie.

§ 59. Spisy członków każdego okręgu (§ 55), uprawnionych do uczestniczenia w zebraniach wyborczych, sporządza dyrekcja.

Jednocześnie z ogłoszeniem terminu zebrań wyborczych spisy te wykłada się w Towarzystwie do przejrzenia przez członków.

W ciągu 2 tygodni od dnia wyłożenia spisów do przejrzenia, członkowie mogą składać do komitetu nadzorczego wnioski o sprostowanie niedokładności spisów.

Wnioski takie komitet rozstrzyga ostatecznie w ciągu 3 dni od dnia ich złożenia. Sprostowania niedokładności list powinny być uwidocznione niezwłocznie po decyzji komitetu nadzorczego.

Członkowie Towarzystwa, nieumieszczeni na liście, nie mają prawa do uczestniczenia w zebraniach wyborczych.

§ 60. Każdy z członków, uprawnionych do uczestniczenia w zebraniu wyborczym, otrzymuje za zgłoszeniem się w Towarzystwie imienną kartę uczestnictwa. W karcie tej powinny być wymienione: numer karty, imię i nazwisko członka, okręg wyborczy, do którego należy nieruchomość członka, ulica i numer hipoteczny nieruchomości oraz data, miejsce i godzina zebrania. W przypadkach, wymienionych w § 58, w karcie uczestnictwa wymienia się ponadto imię i nazwisko przedstawiciela.

Udział w zebraniu bez karty uczestnictwa jest niedopuszczalny.

§ 61. Przy wejściu na zebranie wyborcze każda z osób uprawnionych do uczestniczenia otrzymuje 2 karty do głosowania, opatrzone pieczęcią Towarzystwa: jedną — do wyboru pełnomocników, drugą — do wyboru zastępców.

§ 62. Na zebraniach wyborczych przewodniczy prezes komitetu nadzorczego lub w jego zastępstwie wiceprezes, a w przypadku ich nieobecności — członek komitetu, upoważniony przez komitet.

Po otwarciu zebrania wyborczego przewodniczący sprawdza listę obecnych, po czym po jej podpisaniu zarządza wybór sekretarza oraz 3 osób do obliczania głosów spośród uprawnionych do uczestniczenia w zebraniu.

§ 63. Wyboru pełnomocników i ich zastępców dokonywa się spośród kandydatów, zgłoszonych na zebraniu wyborczym. Kandydatury powinny być zgłoszone na piśmie przez co najmniej 20 członków, obecnych na zebraniu. Kandydat, nie wybrany na pełnomocnika, może być zgłoszony jako kandydat na zastępcę.

Każdy członek Towarzystwa ma na zebraniu wyborczym jeden głos, niezależnie od wysokości pożyczki i ilości nieruchomości, obciążonych pożyczkami Towarzystwa.

Wyboru dokonywa się przez głosowanie tajne.

Głosowanie odbywa się oddzielnie na pełnomocników i oddzielnie na zastępców.

Osoby uprawnione do głosowania mogą umieścić na karcie wyborczej pełnomocników imiona i nazwiska 30 kandydatów, na karcie wyborczej zastępców — 10 kandydatów.

Karty, zawierające liczbę kandydatów, mniejszą niż określona w ustępie piątym, są ważne. Karty, zawierające nazwiska kandydatów w liczbie większej, są nieważne.

Za wybranych na pełnomocników lub ich zastępców uważa się kandydatów, którzy uzyskali największą z kolei liczbę głosów, nie mniej jednak niż połowę głosów wyborców obecnych.

Jeżeli liczba wybranych okaże się mniejsza niż należało wybrać, następują na tym samym zebraniu ponowne wybory spośród kandydatów, niewybranych w pierwszym głosowaniu, na miejsca pozostałe do obsadzenia, przy czym za wybranych na pełnomocników lub ich zastępców uważa się kandydatów, którzy uzyskali największą z kolei liczbę głosów obecnych.

Pomiędzy kandydatami, którzy otrzymali w drugim głosowaniu równą liczbę głosów, rozstrzyga losowanie.

§ 64. Z każdego zebrania wyborczego sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący, sekretarz i osoby powołane do obliczania głosów (§ 62 ust. 2).

§ 65. Wszelkie zarzuty co do nieprawidłowości przy wyborze pełnomocników i ich zastępców należy zgłaszać przewodniczącemu zebrania. Zarzuty te rozstrzyga ostatecznie zebranie zwykłą większością głosów.

§ 66. Pełnomocnicy, zalegający w czasie trwania swojego mandatu z opłatami na rzecz Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące, tracą na czas zalegania swoje uprawnienia, a na ich miejsce na ten okres wstępują zastępcy w kolejności otrzymanych głosów.

W razie śmierci pełnomocnika, utraty przez niego członkostwa, ubezwłasnowolnienia go, lub ograniczenia zdolności do działań prawnych, odwołania przez członka uprawnienia do zastępstwa, jak również utraty uprawnień z mocy przepisu ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, wchodzi na jego miejsce ten z zastępców, wybranych w tym samym okręgu wyborczym, który otrzymał przy wyborze największą z kolei liczbę głosów.

W razie równości głosów o kolejności zastępstwa rozstrzyga losowanie, przeprowadzone w obecności prezesa lub wiceprezesa komitetu nadzorczego.

2. Organizacja i zakres działania pełnomocników.

§ 67. Do zakresu czynności zebrania pełnomocników należy:

1) zatwierdzanie rocznych sprawozdań i bilansów Towarzystwa;
2) zatwierdzanie planów wydatków administracyjnych Towarzystwa;
3) wybór członków komitetu nadzorczego oraz ich odwoływanie;
4) ustalanie ilości dyrektorów;

5) odwoływanie dyrektorów i wicedyrektorów (§ 73 ust. 3 i § 84 ust. 3);
6) ustalanie wysokości oprocentowania nowych emisyj listów zastawnych;
7) zmiana statutu Towarzystwa;
8) uchwalanie regulaminów, a w szczególności regulaminów szacunkowych nieruchomości, i regulaminów, ustalających szczegółowo tryb zwoływania i prowadzenia zebrań wyborczych oraz zebrań pełnomocników;
9) rozstrzyganie wszelkich spraw, przekazanych do decyzji zebrania pełnomocników przez komitet nadzorczy;
10) orzekanie o rozwiązaniu i likwidacji Towarzystwa.

Uchwały w sprawach, wymienionych w pkt 4, 6 i 8, podlegają zatwierdzeniu Ministra Skarbu, a w sprawie, wymienionej w pkt 7,— Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 68. Zebrania pełnomocników bywają zwyczajne lub nadzwyczajne.

§ 69. Zwyczajne zebranie pełnomocników odbywa się corocznie w ciągu 4 miesięcy po upływie roku sprawozdawczego.

Przedmiotem obrad zwyczajnego zebrania pełnomocników jest:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu Towarzystwa za rok sprawozdawczy;

2) rozpatrzenie i zatwierdzenie planu wydatków administracyjnych Towarzystwa na rok bieżący;

3) wybór członków komitetu nadzorczego na miejsce ustępujących (§§ 75 i 76);

4) rozpatrzenie wniosków, zgłoszonych w myśl § 73;

5) załatwienie spraw bieżących, umieszczonych w porządku obrad.

§ 70. Nadzwyczajne zebranie pełnomocników zwołuje się w przypadkach, przewidzianych przez prawo lub statut, oraz gdy tego wymaga doniosłość sprawy.

Nadzwyczajne zebranie pełnomocników powinno być również zwołane na wniosek 1/10 części ogólnej liczby pełnomocników, jeżeli we wniosku wskazano sprawy, należące do zakresu czynności zebrania pełnomocników.

§ 71. O zwołaniu zebrania pełnomocników ogłasza dyrekcja na podstawie uchwały komitetu nadzorczego na miesiąc przed wyznaczonym terminem w „Monitorze Polskim" i co najmniej w jednym z dzienników miejscowych. Niezależnie od ogłoszenia dyrekcja rozsyła pełnomocnikom imienne zawiadomienia o zebraniu pod adresami, wskazanymi przez nich.

Ogłoszenia i zawiadomienia powinny zawierać dzień, godzinę, miejsce oraz porządek obrad i wzmiankę, że zebranie odbędzie się bez względu na ilość przybyłych pełnomocników.

§ 72. Zebraniu pełnomocników przewodniczy prezes lub wiceprezes komitetu nadzorczego, a w przypadku ich nieobecności — członek komitetu, wyznaczony przez komitet.

§ 73. Zebranie pełnomocników rozpatruje i rozstrzyga tylko te sprawy, które zostały wniesione przez komitet nadzorczy.

Każdy jednak z pełnomocników Towarzystwa może, nie później niż na 15 dni przed terminem zebrania, złożyć komitetowi wniosek na piśmie, podpisany najmniej przez 10 pełnomocników Towarzystwa, dla przedstawienia zebraniu pełnomocników, a komitet obowiązany jest poddać go wraz z opiniami, — swoją oraz dyrekcji, — pod obrady zebrania pełnomocników, o ile wniosek dotyczy sprawy, wchodzącej w zakres czynności zebrania pełnomocników (§ 67).

Wniosek pełnomocników o odwołanie dyrektora lub wicedyrektora (§ 67 pkt 5) wymaga podpisów co najmniej 20 pełnomocników.

§ 74. Uchwały zebrania pełnomocników są ważne bez względu na ilość obecnych pełnomocników i zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem uchwał w sprawach, wymienionych w § 67 pkt 7 i 10, które wymagają do ważności co najmniej 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy statutowej ilości pełnomocników.

II. Komitet Nadzorczy.

§ 75. Komitet nadzorczy składa się z 9 członków, wybieranych na lat 6 przez zebranie pełnomocników w tajnym głosowaniu spośród członków Towarzystwa, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności na rzecz Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące, i upoważnionych przez nich małżonków.

Członek komitetu nadzorczego, który zalega z uiszczeniem należności na rzecz Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące, traci mandat.

Co dwa lata ustępuje po 3 członków komitetu. Ustępujący członkowie komitetu mogą być wybierani ponownie.

§ 76. W przypadku ustąpienia członka komitetu nadzorczego przed upływem okresu trwania mandatu, wyboru nowego członka komitetu dokonywa kolejne zwyczajne zebranie pełnomocników.

W przypadku ustąpienia więcej niż 3 członków komitetu, komitet powinien zwołać zebranie pełnomocników w celu dokonania wyborów uzupełniających.

Członkowie komitetu, wybrani w myśl przepisów paragrafu niniejszego, wstępują w miejsce poprzedników na okres trwania ich mandatów.

§ 77. Komitet nadzorczy wybiera ze swego grona prezesa i wiceprezesa komitetu na okres trwania ich mandatów w charakterze członków komitetu.

§ 78. Komitet nadzorczy rozstrzyga zasadnicze sprawy ogólne, niezastrzeżone zebraniu pełnomocników, oraz kontroluje zgodność

czynności dyrekcji z ustawami, statutem, regulaminami i instrukcjami Towarzystwa.

W szczególności do zakresu czynności komitetu nadzorczego należy:

1) wybór prezesa dyrekcji i pozostałych dyrektorów oraz wicedyrektorów (§§ 84 i 85);

2) rozpatrywanie i opiniowanie spraw, mających być przedmiotem obrad zebrania pełnomocników;

3) dokonywanie kontroli działalności, rachunkowości i kasy Towarzystwa;

4) uchwalanie regulaminów, dotyczących ustalania dochodów z nieruchomości;

5) uchwalanie instrukcyj, dotyczących czynności Towarzystwa;

6) zatwierdzanie wniosków dyrekcji w sprawie lokowania funduszów Towarzystwa;

7) rozpatrywanie i rozstrzyganie innych wniosków dyrekcji, wymagających zatwierdzenia przez komitet;

8) rozpatrywanie odwołań od uchwał dyrekcji w myśl regulaminów i instrukcyj Towarzystwa (§ 89).

§ 79. Posiedzenia komitetu zwołuje w miarę potrzeby i przewodniczy im prezes lub wiceprezes komitetu, a w przypadku ich nieobecności — najstarszy wiekiem członek komitetu.

§ 80. Do ważności uchwał komitetu nadzorczego konieczna jest obecność co najmniej 5 członków komitetu łącznie z przewodniczącym, a w sprawach, przewidzianych w §§ 84 i 85 statutu niniejszego, co najmniej 6 członków.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W sprawach, przewidzianych w §§ 84 ust. 1 i 85 ust. 1, uchwały zapadają większością 2/3 głosów statutowej liczby członków komitetu.

§ 81. Z posiedzeń komitetu spisuje się protokół w specjalnie przeznaczonej na ten cel księdze. Protokół podpisuje przewodniczący i co najmniej jeden z członków komitetu.

§ 82. Komitet nadzorczy może wybierać ze swego grona komisje do załatwienia poszczególnych spraw w granicach statutu.

Celem utrzymania stałej łączności z dyrekcją i ściślejszego nadzoru, prezes komitetu lub wiceprezes wraz z jednym z członków komitetu może brać udział w posiedzeniach dyrekcji, jednakże bez prawa głosowania.

III. Dyrekcja.

§ 83. Zarząd sprawami Towarzystwa należy do dyrekcji.

§ 84. Dyrekcja składa się nie więcej niż z 3 dyrektorów, z których jeden jest prezesem dyrekcji. Prezesa dyrekcji i pozostałych dyrektorów wybiera komitet nadzorczy na okres lat 6 większością 2/3 statutowej liczby głosów (§ 80). Jeden z członków dyrekcji musi być wybrany spośród członków Towarzystwa.

Co najmniej jeden z dyrektorów obowiązany jest urzędować w Towarzystwie stale.

Odwołanie członka dyrekcji przed upływem terminu, przewidzianego w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego, może nastąpić jedynie na podstawie przepisów § 67 pkt 5.

§ 85. Komitet nadzorczy wybiera na lat 6 w miarę potrzeby jednego lub dwóch wicedyrektorów.

Wyboru i odwoływania wicedyrektorów dokonywa się w trybie określonym w § 84.

W przypadku gdy jest dwóch wicedyrektorów, jeden z nich musi być wybrany spośród członków Towarzystwa. Wicedyrektorzy mają w czasie zastępowania dyrektorów wszystkie prawa i obowiązki dyrektorów.

Wicedyrektorzy uprawnieni są do uczestniczenia w posiedzeniach dyrekcji. Prawo głosowania na tych posiedzeniach służy im jedynie w czasie zastępowania dyrektorów.

Jeden z wicedyrektorów jest obowiązany urzędować stale i spełniać równocześnie czynności szefa biura.

§ 86. Członkowie dyrekcji, wicedyrektorzy oraz urzędnicy Towarzystwa nie mogą być równocześnie członkami komitetu nadzorczego.

Członek dyrekcji lub wicedyrektor, zalegający dłużej niż 4 miesiące z opłatami na rzecz Towarzystwa z tytułu pożyczek, ciążących na jego nieruchomościach, traci swoje stanowisko bez prawa do odszkodowania z tytułu zawartej umowy o pracę.

§ 87. Ustępujący dyrektorzy i wicedyrektorzy mogą być wybrani ponownie.

§ 88. Posiedzenia dyrekcji powinny się odbywać w obecności co najmniej dwóch dyrektorów, bądź jednego dyrektora i jednego wicedyrektora, zastępującego dyrektora.

Uchwały, powzięte w obecności więcej niż dwóch osób, zapadają zwykłą większością głosów.

W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Uchwały, zapadłe w obecności dwóch osób, powinny być powzięte jednomyślnie.

§ 89. Od decyzji dyrekcji osoby zainteresowane mogą odwołać się do komitetu nadzorczego w terminie miesięcznym od dnia zakomunikowania im decyzji. Odwołanie składa się dyrekcji. Dyrekcja obowiązana jest przesłać odwołanie do komitetu nadzorczego w ciągu dni siedmiu wraz z wyjaśnieniem.

§ 90. W przypadku nieobecności prezesa dyrekcji zastępuje go jeden z pozostałych dyrektorów. W przypadku nieobecności jednego z dyrektorów zastępuje go inny dyrektor lub jeden z wicedyrektorów.

Podział prac oraz zastępstwa ustala prezes dyrekcji.

§ 91. Z posiedzeń dyrekcji spisuje się protokół w specjalnie przeznaczonej na ten cel księdze. Protokół podpisują obecni członkowie dyrekcji.

§ 92. Dyrekcja reprezentuje Towarzystwo wobec sądów i urzędów oraz wobec osób trzecich.

Wszelkie umowy i zobowiązania, pełnomocnictwa, zlecenia oraz korespondencja Towarzystwa powinny być podpisywane łącznie przez prezesa dyrekcji i jednego z pozostałych dyrektorów lub wicedyrektorów, albo dwóch dyrektorów, lub też jednego dyrektora i jednego wicedyrektora, z wyjątkiem listów zastawnych, które powinny być opatrzone czterema podpisami, a mianowicie prezesa lub wiceprezesa komitetu nadzorczego, dwóch członków dyrekcji oraz buchaltera.

Podpisy prezesa komitetu nadzorczego i jednego z członków dyrekcji mogą być na listach zastawnych uskutecznione w sposób mechaniczny.

Do otrzymywania wszelkiego rodzaju korespondencji oraz przesyłek pocztowych i telegraficznych uprawniony jest każdy z dyrektorów i wicedyrektorów z osobna.

§ 93. Dyrekcja sporządza corocznie sprawozdanie z działalności i bilans Towarzystwa za rok sprawozdawczy według obowiązujących przepisów, oraz plan wydatków administracyjnych Towarzystwa na rok bieżący i doręcza je, po zatwierdzeniu przez komitet nadzorczy, wszystkim pełnomocnikom co najmniej na tydzień przed terminem zebrania pełnomocników.

Bilans, zatwierdzony przez zebranie pełnomocników, dyrekcja ogłasza niezwłocznie w „Monitorze Polskim" oraz co najmniej w jednym z dzienników miejscowych.

§ 94. Dyrekcja powołuje i zwalnia wszystkich pracowników Towarzystwa".

2) Dotychczasowe §§ 77 — 115 otrzymują kolejną numerację, jako §§ 95 — 133.

3) Po dotychczasowym § 115 (nowym § 133) dodaje się:

„Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe.

§ 134. W zebraniach wyborczych, zwołanych w celu pierwszego wyboru pełnomocników i ich zastępców na podstawie zasad, określonych w §§ 55 — 66 statutu niniejszego, mogą uczestniczyć bez prawa wybieralności również członkowie, zalegający z opłatą 2 ostatnich rat, oprócz raty bieżącej.

§ 135. Zebrania wyborcze dla dokonania wyboru pełnomocników według nowych zasad, określonych w §§ 55 — 66 statutu niniejszego, oraz pierwsze zebranie pełnomocników, wybranych przez te zebrania wyborcze, odbędą się w terminach, które wyznaczy Minister Skarbu.

W ciągu 10 dni po odbyciu pierwszego zebrania pełnomocników komitet nadzorczy, wybrany na tym zebraniu, dokona w myśl przepisów § 84, wyboru dyrekcji, która niezwłocznie po wyborze obejmie urzędowanie.

Komitet nadzorczy w dotychczasowym składzie urzęduje do czasu wyboru nowych członków komitetu przez pierwsze zebranie pełnomocników, dyrekcja — do czasu powołania nowej dyrekcji przez komitet nadzorczy, wybrany na podstawie przepisów § 75.

Zwołanie pierwszych zebrań wyborczych i pierwszego zebrania pełnomocników należy do dotychczasowych władz Towarzystwa (komitetu nadzorczego i dyrekcji) pod nadzorem Komisarza Rządowego Towarzystwa.

§ 136. W ciągu pierwszych czterech lat po wyborze komitetu nadzorczego na podstawie przepisów § 135 członkowie komitetu ustępują w kolejności, wskazanej przez losowanie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do § 55.

PODZIAŁ NA OKRĘGI WYBORCZE.

Okręg wyborczy I

stanowi zachodnią część miasta.

Granicą zachodnią jest granica administracyjna.

Granicę wschodnią stanowią ulice:

Zgierska — strona o parzystej numeracji domów od Nr 2 do końca między granicą administracyjną na północy a ulicą Drewnowską,

Drewnowska — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 1 do 19, między ulicami Zgierską i Stodolnianą,

Stodolniana — strona o numeracji parzystej, od Nr 12, między ulicami Drewnowską i Ogrodową,

Ogrodowa — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 15 do końca, między ulicami Stodolnianą i Jerzego,

Jerzego — strona o numeracji parzystej,

11 Listopada — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 81 do 85 między ulicami Jerzego i Gen. Żeligowskiego,

Gen. Żeligowskiego — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 1 do 29, między ulicami 11 Listopada i 6 Sierpnia,

6 Sierpnia — strona o numeracji parzystej, od Nr 22 do 72, między ulicami Gen. Żeligowskiego i Gdańską,

Gdańska — strona o numeracji parzystej, od Nr 52 do 62, między ulicami 6 Sierpnia i Legionów,

Legionów — strona o numeracji parzystej, od Nr 2 do 20, między ulicami Gdańską i Piotrkowską,

Piotrkowska — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 47 do końca,

Pabianicka — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 1 do końca (do granicy administracyjnej).

Ponadto do okręgu tego należą wszyscy ci członkowie Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi, których nieruchomości, obciążone pożyczkami Towarzystwa, znajdują się poza obszarem miasta Łodzi.

Okręg wyborczy II

stanowi północno-wschodnią część miasta.

Granicami północną i wschodnią są granice administracyjne miasta.

Granicę zachodnią i południową stanowią ulice:

Zgierska — strona o nieparzystej numeracji domów między granicą administracyjną na północy a ulicą Drewnowską,

Drewnowska — strona o numeracji parzystej, od Nr 2 do 16, między ulicami Zgierską a Stodolnianą,

Stodolniana — strona o numeracji nieparzystej, do Nr 13,

Ogrodowa — strona o numeracji parzystej, od Nr 16 do końca, między ulicami Stodolnianą i Jerzego,

Jerzego — strona o numeracji parzystej, między ulicami Ogrodową i 11 Listopada,

11 Listopada — strona o numeracji parzystej, od Nr 78 do 86 między ulicami Jerzego i Gen. Żeligowskiego,

Gen. Żeligowskiego — strona o numeracji parzystej, od Nr 2 do 38, między ulicami 11 Listopada i 6 Sierpnia,

6 Sierpnia — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 21/23 do 65, między ulicami Gen. Żeligowskiego i Gdańską,

Gdańska — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 57 do 69, między ulicami 6 Sierpnia i Legionów,

Legionów — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 1 do 23, między ulicami Gdańską i Piotrkowską,

Piotrkowska — strona o numeracji parzystej, od Nr 54 do 98, między ulicami Narutowicza i Przejazd,

Przejazd — strona o numeracji parzystej, od Nr 2 do 38, między ulicami Piotrkowską i Kilińskiego,

Kilińskiego — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 69 do 91, między ulicami Przejazd i terenami Polskich Kolei Państwowych (Fabryczna),

Granicę południową stanowi granica południowa terenów Polskich Kolei Państwowych do granic administracyjnych miasta.

Okręg wyborczy III

stanowi południowo-wschodnią część miasta.

Granicę stanowią:

Południowa granica terenów Polskich Kolei Państwowych — na północy dalej ulice:

Kilińskiego — strona o parzystej numeracji domów od Nr 62 do 80, między terenami Polskich Kolei Państwowych i ulicą Przejazd,

Przejazd — strona o numeracji nieparzystej, od Nr 1 do 19, między ulicami Kilińskiego i Piotrkowską,

Piotrkowska — strona o numeracji parzystej, od Nr 100 do końca,

Pabianicka — strona o numeracji parzystej, od Nr 2 do końca,

Granicę Południową stanowią granice administracyjne.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 41, poz. 323).

473

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 maja 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 80, poz. 499) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 613) zmienionym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 107, poz. 834), z dnia 18 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 585) i z dnia 4 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 401) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 8 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„W skład izb skarbowych w Krakowie, Poznaniu oraz izby skarbowej grodzkiej w Warszawie wchodzi wydział emerytur i rent, w skład izby skarbowej we Lwowie wydział emerytur, jako Wydział VI; w skład zaś izby skarbowej grodzkiej w Warszawie wydział bilansowy, jako wydział VII."

2) w § 19 w ustępie pierwszym punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) bilansowy we wszystkich izbach skarbowych z wyjątkiem izby skarbowej grodzkiej w Warszawie."

3) po § 49 dodaje się następujący rozdział: „Wydział VII bilansowy.

§ 49 a) Wydział VII bilansowy dzieli się na dwa oddziały:

1) wymiarowy 1,
2) wymiarowy 2.

Zakres działania oddziału wymiarowego 1 i 2 określi dyrektor izby skarbowej.

§ 49 b) Naczelnik wydziału VII jest odpowiedzialny za całokształt spraw wydziału, czuwa nad prawidłowym wymiarem i sprawnością poboru wymierzanych podatków.

§ 49 c) Wydział bilansowy załatwia w pierwszej instancji sprawy wymiaru podatków, których wymiar obowiązujące przepisy zlecają izbie skarbowej, sprawy wymiaru grzywien w zakresie tych podatków, przeprowadza badanie ksiąg handlowych płatników dla których dokonywa wymiaru podatków, opiniuje odwołania od tych wymiarów i grzywien, czuwa nad sprawnością poboru wymierzanych podatków, załatwia sprawy ulg podatkowych i prowadzi statystykę podatkową".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 41, poz. 324).

474

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 maja 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W wykazie Nr 1 dołączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268) dodaje się następujące pozycje:

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
925 p. 1	Surówka	5
962 p. 2 ewentualnie uwaga	Niewyrabiane w kraju łańcuchy żelazne, stalowe — przegubowe . .	20

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 41, poz. 325).

475

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1937 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. w sprawie tłuszczów zwolnionych spod opodatkowania.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 130) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. w sprawie tłuszczów zwolnionych spod opodatkowania (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 271) dodaje się następujący nowy ustęp 2:

„Co do sposobu badania tłuszczów, wyrobionych na obszarze W. M. Gdańska i przywożonych do Polski, mogą być ustalone odmienne warunki".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 41, poz. 326).

476

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 maja 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1937 r. o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610), zarządza się co następuje:

§ 1. W paragrafie 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zwolnieniu od cła kukurydzy i końskiego zębu (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 229) słowa: „do dnia 31 maja 1937 r." zastępuje się słowami: „do dnia 30 czerwca 1937 r.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 maja 1937 r. Nr 39, poz. 306).

477

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 24 maja 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1931 r. w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 249) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1931 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 503), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 336), wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„Jaja świeże i konserwowane, przeznaczone na wywóz należy sortować według następujących gatunków (standartów) oznaczonych wagą 1000 sztuk:

1. od 61 kg do 62 kg włącznie
2. „ 59 „ „ 60 „ „
3. „ 58 „ „ 59 „ „
4. „ 57 „ „ 58 „ „
5. „ 55 „ „ 56 „ „
6. „ 53 „ „ 54 „ „
7. „ 52 „ „ 53 „ „
8. „ 51 „ „ 52 „ „
9. „ 49 „ „ 50 „ „
10. „ 47 „ „ 48 „ „
11. poniżej 45, oznaczone jako „M".

Jaja gatunków powyżej 62 kg winny być sortowane według wagi 1000 sztuk, w granicach każdego następnego kilograma (np. 62/63 kg itd.).

W grupach od 1 do 5 włącznie oraz w grupach ponad 62 kg nie mogą znajdować się jaja o wadze o 7 gramów mniejszej od dolnej granicy oznaczonego standartu (np. w grupie 61/62 jaja poniżej 54 g), w grupach 6 i 7 jaja ważące poniżej 47 g i w grupach 8 i 9 jaja ważące poniżej 45 g.

2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„Jajem świeżym jest jajo, które nie podlegało żadnym zabiegom konserwacyjnym ani też myciu, posiada skorupkę czystą, komorę powietrzną głębokości nie większej niż 6 mm, białko przejrzyste i zwarte bez zmętnienia i plam, żółtko niewidoczne bądź zaledwie odróżniające się od białka, a przy poruszaniu jajem pozostające w położeniu normalnym, bez plam i jakichkolwiek oznak rozwoju zarodka, i wolne jest od obcych zapachów.

Jaja świeże, posiadające komorę powietrzną o głębokości nie większej niż 5 mm, a poza tym odpowiadające warunkom poprzedniego ustępu, mogą być oznaczone jako „extra".

Jaja, które nie podlegały żadnym zabiegom konserwacyjnym ani też myciu, posiadają skorupkę czystą, treść zdrową, a komorę powietrz-

ną głębokości od 7 mm do 12 mm i wolne są od obcych zapachów, muszą być sortowane, jako „secunda".

Do jaj „secunda" oraz jaj brudnych, tj. wykazujących na części skorupy brud nałożony lub na większej części skorupy brud gładki, przepisy § 10 nie stosują się. Jaja te muszą być pakowane osobno.

Jaja świeże, przeznaczone na eksport przed wstawieniem do chłodni muszą odpowiadać przepisom ust. 1 paragrafu niniejszego."

3) § 12 otrzymuje brzmienie:

„Jajem konserwowanym jest jajo czyste o treści zdrowej, które było przechowane w dobrym stanie przy użyciu środków konserwujących (np. wody wapiennej, szkła wodnego itp.)". -

4) w § 15 dwa ostatnie ustępy skreśla się.

5) po § 15 dodaje się § 15a o brzmieniu następującym:

„15a. Jeżeli tego wymagają warunki istniejące w państwach importujących, Ministerstwo Przemysłu i Handlu, po porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, może zezwalać na odchylenia od wymagań ustalonych w §§ 10, 13, 14 i 15, jak również wymagania te uzupełniać".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy tygodnie po ogłoszeniu.

Nie ma ono zastosowania do jaj zamagazynowanych w chłodniach portowych na polskim obszarze celnym, względnie do jaj nadanych do wywozu za granicę, bądź do chłodni portowych za dokumentem przewozowym, wystawionym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1937 r. Nr 41, poz. 329).

478

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1937 r.

w sprawie przyznania praw papierów pupilarnych obligacjom III-ej 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1937 r.

Obligacjom III-ej 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1937 r., emitowanej na sumę nominalną złotych w złocie 10.000.000 w myśl uchwały Kolegium Tymczasowego Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie z dnia 5 marca 1937 r., zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 17 kwietnia 1937 r. Nr S. G. 21-7/2) — przyznaję na podstawie art. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do przyznawania obligacjom m. st. Warszawy praw papierów pupilarnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 55) prawa papierów pupilarnych.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 3 czerwca 1937 r. Nr 124, poz. 192).

479

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1937 r.

o środkach skażania soli.

Na podstawie § 41 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) ustalam następujące środki skażania soli:

I. Do skażania soli bydlęcej.

Na 100 kg soli:
a) 0,5 kg kolkotaru,
b) 5 g zieleni malachitowej.

II. Do skażania soli przemysłowej.

Na 100 kg soli:

A. **Ogólne środki skażania.**
a) 1 kg oleju gazowego,
b) 5 g błękitu patent. V.

B. **Szczególne środki skażania,** w zależności od przeznaczenia soli do poszczególnych rodzajów przemysłu lub do poszczególnych celów:

1. Dla potrzeb farbiarni:
a) 0,01 l pirydyny i 0,25 g fluoresceiny,
b) 0,01 l pirydyny i 1 kg sody bezwodnej,
c) 2 kg kwaśnego siarczanu sodowego,
d) 2 kg bezwodnego siarczanu sodowego,*)
e) 2 kg sody bezwodnej,*)

2. Do fabrykacji barwników i półproduktów do barwników:

a) 2 kg bezwodnego siarczanu sodowego,*)
b) 0,01 l pirydyny,*)

3. Do wyrobu farb mineralnych oraz nabojów do strzelania płynnym powietrzem:
0,5 kg kolkotaru.

4. Dla potrzeb garbarń:
a) 2 kg chromianu sodowego,
b) 2 kg ałunu chromowego,
c) 2 kg bezwodnego siarczanu sodowego,*)

5. Do konserwacji skór:
5 kg lub 5 l wycieków ze skór lub posoki z jelit.

6. Do wyrobu kwasu solnego i siarczanu sodowego:
2 kg kwaśnego siarczanu sodowego.

7. Do wyrobu polewy do kafli:
2 kg sody bezwodnej.*)

8. Do wyrobu mydeł, gliceryny, do oczyszczania i klarowania tłuszczów, olejów mineralnych, kwasów sulfonaftenowych, do moczenia nasion oleistych:
a) 6 kg roztworu wodorotlenku sodowego (ługu sodowego) o zawartości nie niżej 32,5% NaOH,
b) 6 kg roztworu wodorotlenku potasowego (ługu potasowego) o zawartości nie niżej 42% KOH,
c) 2 kg drobno tłuczonego wodorotlenku sodowego lub potasowego,
d) 5 kg sody bezwodnej,
e) 2 kg drobno sproszkowanego węgla drzewnego lub kamiennego,*)
f) 2 kg sody bezwodnej,*)
g) 2 kg bezwodnego siarczanu sodowego.*)

9. Do elektrolizy oraz do celów technicznych, związanych z fabrykacją sztucznego jedwabiu:
a) 2,5 g błękitu czystego W. F. F.,
b) 2,5 g błękitu patent. V,
c) 2,5 g cristal Ponceau 3 R,
d) 2 kg sody bezwodnej,*)

10. Do regeneracji filtrów zmiękczających wodę w zakładach przemysłowych i pralniach:
a) 2,5 g błękitu czystego W. F. F.,
b) 2,5 g błękitu patent. V,
c) 2,5 g cristal Ponceau 3 R,
d) 2 kg naftalenu,
e) 1 kg sproszkowanego węgla drzewnego*) lub kamiennego,*)
f) 2 kg sody bezwodnej,*)
g) 5 kg popiołu z węgla kamiennego,
h) 5 kg piasku,*)

11. Do solenia jelit:
5 kg lub 5 l posoki z jelit.

12. Do hartowania stali:
a) 2 kg sproszkowanego węgla drzewnego,
b) 2 kg sody bezwodnej,*)

13. Do wyrobu nabojów do gaśnic:
3 kg sody bezwodnej.

14. Do oczyszczania ziarna sezamowego przy wyrobie chałwy:
a) 2 kg sproszkowanego węgla drzewnego,
b) 2 kg sody bezwodnej,*)
c) 2 kg bezwodnego siarczanu sodowego.*)

15. Do posypywania torowisk kolejowych i topienia śniegu i lodu na ulicach, torach itp.:
0,5 kg tlenku żelaza.*)

Zezwolenie na nabycie soli przemysłowej skażonej szczególnymi środkami skażania wymienionymi w zarządzeniu niniejszym, a oznaczonymi odnośnikiem *) Izby Skarbowe wydawać będą tylko w tych przypadkach, gdy z uwagi na warunki produkcji żaden inny z wymienionych dla danego przemysłu środek skażania nie mógłby być zastosowany.

Udzielenie zezwolenia na nabycie soli przemysłowej skażonej środkiem szczególnego skażania nie wymienionym w zarządzeniu niniejszym, wymaga zgody Ministerstwa Skarbu.

Równocześnie uchylam okólniki z dnia 6 lutego 1934 r. Nr D. VI. 47/1/34, z dnia 6 marca 1935 r. Nr D. VI. 854/1/35 i z dnia 14 grudnia 1935 r. Nr D. VI. 13607/1/35 oraz wszelkie indywidualnie wydane zarządzenia w sprawie stosowania środków szczególnego skażania soli.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

480

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 maja 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc czerwiec 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) ***E. Kwiatkowski.***

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 31 maja 1937 r. Nr 121, poz. 186).

481

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1937 r.

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-włoskiego.

Na podstawie § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481), podaje się do wiadomości co następuje:

§ 1.

Obrót towarami, pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami, pochodzącymi z Włoch i posiadłości włoskich, między polskim obszarem celnym a Włochami i posiadłościami włoskimi, podlega kontroli specjalnej, przewidzianej w §§ 48 ust. 11, 56 ust. 8 i 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481).

§ 2.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak też warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego i obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego) towarów, pochodzących z Włoch lub posiadłości włoskich, a przywożonych do polskiego obszaru celnego, jak również towarów, pochodzących z polskiego obszaru celnego a wywożonych do Włoch lub posiadłości włoskich, wymagane będzie od stron przedstawienie:

a) przy odprawie przywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 1,

b) przy odprawie wywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 2.

§ 3.

Świadectwa rozrachunkowe będą wystawiane na polskim obszarze celnym przez Polwrześnia 1936 r. poz. 392).

§ 4.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 czerwca 1937 r. Jednocześnie przestaje obowiązywać obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 18 września 1936 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-włoskiego (Monitor Polski Nr 223 z dnia 25 września 1936 r. poz. 392).

za Ministra Skarbu:
Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

Wzór

Polski Instytut Rozrachunkowy

Seria ....

Nr ....

I.

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na przywóz z ....

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1937 r. (Monitor Polski Nr......... poz. ....) stwierdza się, że firma ....

(nazwa i dokładny adres)

sprowadzająca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ z ....

od firmy ....

(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko ....

1	2	3	4		5	6
Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk, tuzinów, par i tp.	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
			brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od dnia wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar powinien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawien a innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

Polski Instytut Rozrachunkowy

M. P.

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia .... Nr ....

...., dnia .... 19......... r.

(miejsco wość)

Podpis

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Nr 1.

II.

ODCINEK KONTROLNY

Seria ...., dnia ....
Nr ....

Do

Polskiego Instytutu Rozrachunkowego
w Warszawie

Urząd Celny w ....

stwierdza, że w dniu ....

odprawił ostatecznie [1]) / warunkowo w przywozie z .....

wg zgłoszenia celnego Nr .... wyszczególniony

niżej towar:

Pozycja taryfy celnej [2])	Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

---

[1]) niepotrzebne skreślić

[2]) należy podać pozycję i punkt (bez liter i uwag).

I

Wzór

Polski Instytut Rozrachunkowy

Seria ....

Nr ....

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na wywóz do ....

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1937 r. (Monitor Polski Nr poz. ....) stwierdza się, że firma

....

(nazwa i dokładny adres)

wywożąca ostatecznie / warunkowo do ....

dla firmy ....

(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko ....

1	2	3		4	5
Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
		brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od dnia wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar winien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P. POLSKI INSTYTUT ROZRACHUNKOWY

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia .... Nr ....

...., dnia ....

(miejscowość)

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Podpis:

....

Towar wywieziono za granicę dnia ....

Nr 2

II.

ODCINEK KONTROLNY

.............................., dnia..............................

Seria..............................

Nr..............................

DO

POLSKIEGO INSTYTUTU ROZRACHUNKOWEGO

w Warszawie

Urząd Celny w..............................

odprawił ostatecznie*) / warunkowo w wywozie do..............................

....

według zgłoszenia celnego Nr..............................

wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

*) Niepotrzebne skreślić.

III.

ODCINEK DLA EKSPORTERA

.............................., dnia..............................

Seria..............................

Nr..............................

Ważne tylko dla celów kontroli obrotu towarowego polsko..............................
....

Urząd Celny w..............................

odprawił ostatecznie*) / warunkowo w wywozie do..............................

według zgłoszenia celnego Nr..............................

wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

*) Niepotrzebne skreślić.

482

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1937 r.

L. D. III. 7250/4/37

w sprawie sporządzania przez zarządy gmin „obrachunków" dekadowych tudzież sprawozdań miesięcznych i rocznych o podatku gruntowym.

Do
wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że druki schematu „obrachunku" wpływów podatku gruntowego, o których mowa w okólniku z dnia 15. V. r. b. L. D. III. 6936/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 13, poz. 424) w ilościach przewidzianych w punkcie 5 wyżej powołanego okólnika, tudzież druki sprawozdań miesięcznych i rocznych o podatku gruntowym, przewidziane w §§ 107 i 108 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31.III. 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 393) w ilości po 30 egzemplarzy dla każdego zarządu gminy będą wkrótce rozesłane bezpośrednio do urzędów skarbowych.

Przy okazji dostarczenia wspomnianych druków zarządom gmin urzędy skarbowe zlecą tymże zarządom następujący tryb postępowania:

1) Przy przyjmowaniu wpłat na poczet podatku gruntowego zarządy gmin winny w dziennikach przychodu (prowadzonych przebitkowo) oznaczać za pomocą skrótów czy wpłata dokonywana jest na pokrycie należności bieżących, czy też zaległych, a co do tych ostatnich — jakiego roku i jakiej raty dotyczy. Np. „Bież" „zalegl 1935/I".

Ponadto również za pomocą skrótów winny zarządy gmin zaznaczać w dziennikach, czy wpłata dokonana została przez płatnika dla którego podatek wymierzył zarząd gminy (rozkład), czy też urząd skarbowy (wymiar), np. „rozkł." lub „wym".

Powyższe postanowienie nie dotyczy zarządach gmin na obszarach wymienionych w art. art. 5 i 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 r., gdyż gminom na tych obszarach, w związku z brzmieniem § 113 punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31.IV. r. b., odszkodowanie za wymiar podatku nie przysługuje.

2) „Obrachunek" ma być sporządzany na odwrotnej stronie ostatniego (chronologicznie) dowodu (odbitki pokwitowania) według oznaczeń słownych schematu „obrachunku" to znaczy na dowodzie mają być wykazane tylko nazwa gminy, czas za jaki sporządzony został „obrachunek", numery dowodów (odbitek pokwitowań) tudzież oznaczenia liczbowe i sumy odpowiadające oznaczeniom słownym, wyszczególnionym w schemacie „obrachunku", z zastosowaniem się do „Pouczenia" umieszczonego na druku schematu.

„Obrachunki" tudzież „sprawozdania" winny być sporządzane czysto i wyraźnie bez podskrobań. Każdy obrachunek winien być zaopatrzony w numer kolejny, biegnący od początku do końca okresu budżetowego.

3) Sumy odpowiadające oznaczeniom słownym schematu mają zarządy gmin wykazywać, o ile chodzi o poz. 2, na podstawie zamknięcia dekadowego, o ile zaś chodzi o pozycję 3 — na podstawie zapisów w dzienniku.

4) Celem ustalenia jaką sumę należy wykazać przy pozycji obrachunku 4-a, a jaką przy pozycji 4-b, winny zarządy gmin ogólną sumę wpływów (poz. 2-a) podzielić przez 100 + X.

(X oznacza wysokość procentową dodatku samorządowego do państwowego podatku gruntowego).

Otrzymany iloraz, pomnożony przez 100 stanowić będzie wpływ podatku państwowego (4-a), pomnożony zaś przez X — wpływ dodatku samorządowego (4-b).

Przykład: Ogólna suma wpływu z tytułu podatku gruntowego (wraz z odsetkami) wynosi w danej dekadzie 4.651 zł 20 gr.

Podatek samorządowy (X) ustalono na dany rok w wysokości 60% podatku państwowego.

$100 + 60 = 160$
$4651,20 : 160 = 29,07$
$29,07 \times 100 = 2.907$
$29,07 \times 60 = 1.744$ zł 20 gr.

Przykład powyższy należy stosować gdy dodatek samorządowy ustalono w wysokości innej niż 50%; o ile bowiem wynosi on 50%, dostatecznym jest ogólną sumę wpłat (2-a) podzielić przez 3. Otrzymany iloraz, pomnożony przez 2 da sumę wpływów podatku państwowego, sam zaś iloraz równać się będzie sumie wpływów dodatku samorządowego.

5) Sumy przy pozycji 5-a i 5-b mają zarządy gmin ustalać na podstawie zapisów w dzienniku (vide punkt 1 niniejszego okólnika).

Przewidziane w § 113 rozporządzenia Ministra Skarbu 3% odszkodowanie za pobór państwowego podatku gruntowego przypada zarządom gmin od wszystkich sum przekazywanych do kas urzędów skarbowych z tytułu wpływów **państwowego podatku gruntowego łącznie z odsetkami** od tego podatku, a więc od sumy wykazanej przy pozycji 4-a „obrachunku", 1% zaś (za wymiar) tylko od sumy **podatku łącznie z odsetkami** pobranej od płatników, dla których rozkładu podatku dokonał zarząd gminy, a więc od sumy wykazanej przy poz. 5-a „obrachunku".

Zarazem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby sumy potrącane przez zarządy gmin z wpływów podatku gruntowego tytułem odszkodowania za pobór, tudzież na obszarach wymienionych w art. 2 i 3 dekretu Prezydenta Rzeczypo-

spolitej, za wymiar podatku gruntowego (poz. 6-a i 6-b „obrachunku") kasy urzędów skarbowych zarachowywały na sumy obrotowe, w sposób analogiczny jak sumy wypłacane z tytułu zwrotów nadpłat, z tą różnicą, że sumy odszkodowania zapsywać należy nie na subkonto a rachunku sum obrotowych grupa 10-B, lecz na nowootworzone w tymże rachunku subkonto e zatytułowane: „do sum budżetowych z tytułu odszkodowania zarządów gmin za pobór i wymiar podatku gruntowego".

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

483

OKÓLNIK C 22 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 maja 1937 r.

L. D. IV. 11039/3/37

w sprawie stosowania pozwoleń przywozu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu przepisu § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 maja 1936 r. o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 281), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Przy stosowaniu w praktyce powołanego wyżej przepisu należy odróżniać dwa przypadki:

1) kiedy w pozwoleniu przywozu wymieniona jest tylko nazwa towaru oraz

2) kiedy w pozwoleniu przywozu wymieniona jest nazwa towaru oraz oznaczona pozycja taryfy celnej przywozowej.

W pierwszym przypadku do zastosowania pozwolenia przywozu wymagane jest spełnienie warunku, ażeby towar zgłoszony do odprawy celnej odpowiadał co do rodzaju towarowi wymienionemu w pozwoleniu przywozu.

W drugim natomiast przypadku do zastosowania pozwolenia przywozu muszą być spełnione jednocześnie dwa warunki, a mianowicie towar zgłoszony do odprawy celnej powinien:

a) odpowiadać co do rodzaju towarowi wymienionemu w pozwoleniu przywozu,

b) podlegać ocleniu według **pozycyj, punktów i uwag** taryfy celnej przywozowej, oznaczonych w pozwoleniu przywozu.

Niespełnienie w tym drugim przypadku chociażby jednego z podanych warunków powoduje niemożność zastosowania pozwolenia przywozu. Tak więc, jeżeli w pozwoleniu przywozu oznaczona jest pozycja taryfy celnej, a towar zgłoszony do odprawy celnej podlega ocleniu według innej pozycji, lub według oznaczonej lecz nadto jeszcze innej pozycji (np. poz. 900 i nadto jeszcze 905) taryfy celnej, pozwolenie takie nie może być zastosowane. Niezgodność towaru odprawionego co do rodzaju z towarem wymienionym w pozwoleniu przywozu powoduje niemożność zastosowania tego pozwolenia; jako nazwę towaru wystarczy ewentualnie przytoczenie handlowej nazwy, a bliższe określenie może wynikać z oznaczonej w pozwoleniu pozycji.

W praktyce mogą zachodzić jeszcze takie przypadki, że w pozwoleniu przywozu oznaczona jest pozycja taryfy celnej, a towar, zgłoszony do odprawy celnej, podlega wprawdzie ocleniu według oznaczonej pozycji, ale ponadto jeszcze według jakichkolwiek **uwag** umieszczonych w taryfie celnej. Otóż w takich przypadkach pozwolenie przywozu może być zastosowane, o ile drugi warunek jest spełniony, tj. o ile odprawiany towar odpowiada co do rodzaju towarowi wymienionemu w tym pozwoleniu.

W razie stwierdzenia w pozwoleniu przywozu wyraźnej rozbieżności między nazwą towaru a pozycją taryfy celnej pozwolenie takie urząd celny powinien zwrócić instytucji, za której pośrednictwem zostało wydane, do poprawienia przed wydaniem towaru do wolnego obrotu.

Wszelkie wyjaśnienia wydane w tym względzie, a w szczególności okólniki L. D. IV. 10800/1/36 z dnia 6 lipca 1936 r., L. D. IV. 23034/1/36 z dnia 5 listopada 1936 r. i L. D. IV. 2668/1/37 z dnia 16 lutego 1937 r., tracą swą ważność z chwilą ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

484

OKÓLNIK T 31 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 maja 1937 r.

L. D. IV. 12548/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 997 pp. 2 i 3 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Metal płatkowy (folia) z wyciśniętymi wzorami chociażby w postaci siatki, splotu tkanin, groszku itp. należy traktować jako metal płat-

kowy ze wzorami i clić według lit. „c" pp. 2 i 3 poz. 997 taryfy celnej.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że metal płatkowy z jednej strony zlekka matowy zazwyczaj posiada po stronie matowej cienką powłokę specjalnego lakieru przezroczystego; istnienie powłoki lakierowej stwierdzić można podgrzewając kawałek folii na ogniu, przez co lakier się spala, pozostawiając ciemne plamy, lub też istnienie lakieru stwierdzić można przecierając folię odpowiednim rozpuszczalnikiem jak naprzykład eterem, acetonem itp.

Metal płatkowy z taką powłoką matową z lakieru należy clić jako pokryty lakierem według lit. „b" pp. 2 i 3 poz. 997 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

485

OKÓLNIK T 32 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 maja 1937 r.

L. D. IV. 12695/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1161 i 1169).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Wodomierze rejestrujące systemu „Venturi" zbudowane na zasadzie różnicowego manometru rtęciowego, a więc oparte na odmiennej zasadzie od zasad budowy przepływomierzy skrzydełkowych lub śrubowych (przez które bezpośrednio przepływa mierzona ilość wody) należy clić wg p. 1 poz. 1161 tar. cel., jako przepływomierze cieczy oprócz spirytusu.

Przepływomierze powyższe posiadają wskazówkę dla odczytywania na skali, natężenia przepływu wody w metrach sześciennych na godzinę (m³ h), wbudowany silniczek elektryczny lub mechanizm sprężynowy napędzający rolkę z papierem milimetrowym, na którym rejestruje się przebieg zmian natężenia przepływu, oraz mechanizm liczydłowy z bębenkami cyfrowymi sumujący ilość metrów sześciennych wody przepływającej przez rurociąg.

2. Szybkościomierze rejestrujące (tachografy) do samochodów należy clić wg p. 5 poz. 1169 tar. celnej.

Szybkościomierze powyższe posiadają, oprócz wskazówki dla odczytywania na skali szybkości w kilometrach na godzinę w danym momencie jazdy, również urządzenie do rejestrowania na papierze ze specjalną podziałką przebiegu zmian szybkości, hamowania, czasu postoju samochodu itp. Aparaty te mogą również posiadać wbudowane liczydło z bębenkami cyfrowymi sumujące ilość przejechanych kilometrów, oraz zegar wskazujący czas.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

486

OKÓLNIK C 19 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1937 r.

L. D. IV. 12591/1/37.

w sprawie odebrania debitu pocztowego niektórym drukom zagranicznym.

Do

Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz do wszystkich Urzędów Celnych, podległych tym Dyrekcjom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) odbiera debit pocztowy niżej wymienionym drukom opracowanym przez J. F. Rutherforda i wydanym przez Badaczy Pisma Św. w Brooklinie w Stanach Ziedn. A. P. (International Bible Students Association Watch Tower Bible and Tract Society), ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie: książce p. t. „Proroctwo", wydanej w języku polskim; broszurom: 1) „Regierung — Ein Vortrag von weltweitem Interesse durch Rundfunk nach allen Erdteilen gesendet. Die Verheimlichung der Wahrheit Warum?", 2) „Aufgedeckt — (Tatsachen, die man zum Schaden von Millionen Menschen verheimlichte, werden nun zu Ihrem Schutz und Nutzen ans Licht gebracht)", 3) „Schutz vor denen, die mich schädigen oder vernichten möchten (Wie finde ich ihn?)", 4) „Entscheidung — Reichtum oder Ruin — Was wählst du?".

5) „Weltweiter Krieg nahe" — wydanym w języku niemieckim; broszurom: 6) „Posledniaja wojna", 7) „Wsiemirnaja wojna bliska" i 8) „Gdie nachodiatsja umierszije" — wydanym w języku rosyjskim; książkom p.t. 9) „Prawitielsto" i 10) „Prigotowlenie" oraz broszurom: 11) Wsieswitna wijna blisko", 12) „Die znachodiatsia pomierszi", 13) „Carstwo, jakowo wsi bażajut", 14) „Sprawiedliwij wołodar", 15) „Kriza", 16) „Rozdilennia liudej", 17) „Utecza do carstwa", 18) „Dobrobit pewnij", 19) „Pro prichid Christa", 20) „Ostanni dni", 21) „Chto wołoditi me switom", 22) „Prawitelstwo (Promowa wsieswitnowo zainteresowannia, wigołoszena do wsich czastej zemli — Zachowannia prawdi czomu?", 23) „Angieli (zli — dobri)", 24) „Nieterpimist", 25) „Wijna czi mir — szczo?", 26) „Niebo i czistiliszcze", wydanym w języku ukraińskim.

Wobec powyższego przesyłki, zawierające wymienione wyżej druki, nie mogą być przywożone do obszaru politycznego Rzeczypospolitej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

487

OKÓLNIK T 33 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1937 r.

L. D. IV. 13070/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1051 i innych).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Urządzenie mechaniczne, w skład którego wchodzi kilka maszyn lub aparatów zmontowanych na wspólnej płycie, podwoziu itp., lub w inny sposób zespolonych w jedną użytkowną całość, należy traktować jako jedną maszynę i clić w całości według pozycji taryfy celnej, przewidzianej dla **tej maszyny lub aparatu**, która (y) decyduje o przeznaczeniu lub ostatecznym użytku całego urządzenia mechanicznego.

Powyższe wyjaśnienie nie dotyczy zespołów elektromechanicznych, co do których specjalne postanowienia zawiera uwaga do poz. 1099 taryfy celnej, oraz maszyn wyposażonych w silniki napędowe elektryczne; (patrz p. 4 i 5 okólnika T 2 Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 1244/2/37 Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3, poz. 91);

2) Maszyny i aparaty wchodzące w skład urządzeń mechanicznych, nadchodzące w stanie wzajemnie niezmontowanym, a przedstawiające oddzielne jednostki zdatne do samodzielnej pracy lub użycia ich bez przeróbek konstrukcyjnych w każdym innym urządzeniu, należy clić oddzielnie wg właściwych pozycji taryfy celnej przewidzianych dla odnośnych maszyn lub aparatów.

Przykłady: ad 1) Urządzenie mechaniczne składające się ze sprężarki połączonej z silnikiem spalinowym za pomocą sprzęgła łączącego wały obu maszyn zmontowanych na wspólnej płycie, podlega ocleniu w całości wg poz. 1051 punktu 2 lub 3 litery odpowiedniej, jako sprężarka.

ad 2) Sprężarka i silnik spalinowy do napędu tej sprężarki, nadesłane w jednej przesyłce, lecz w stanie wzajemnie niezmontowanym, podlegają cłu osobno według właściwych pozycji przewidzianych dla każdej z tych maszyn.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

488

OKÓLNIK C 20 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1937 r.

L. D. IV. 9948/3/37

w sprawie dokonywania w urzędach celnych wewnętrznych odprawy warunkowej przedmiotów wywożonych w ruchu podróżnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W myśl § 22 ust. 12 i § 85 ust. 2 przep. wykonawczych do prawa celnego — jeżeli przy wyjeździe za granicę podróżny posiada przedmioty, które przy powrotnym przywozie nie mogłyby być zwolnione od cła przywozowego, wówczas powinny one być zgłoszone urzędowi celnemu celem uzyskania zaświadczenia, w formie kwitu odprawy warunkowej, według wzoru Nr 12 do § 61 ust. 2 przep. wyk. do prawa celnego. Ponieważ wystawianie tych zaświadczeń w granicznym urzędzie celnym jest uciążliwe, ze względu na krótki czas postoju pociągów, a odprawa warunkowa tych przedmiotów w urzędach celnych wewnętrznych, według obecnie obowiązujących przepisów, pociąga za sobą konieczność przekazania za listami przekazowymi odprawionych towarów do granicznego urzędu celnego — Ministrestwo Skarbu, celem

wprowadzenia ułatwień w zakresie tych odpraw, zarządza co następuje:

Odprawa warunkowa przedmiotów, wywożonych w ruchu podróżnych może być dokonana również w urzędach wewnętrznych. Urząd Celny, po dokonaniu odprawy warunkowej, wydaje podróżnemu kwit odprawy warunkowej oraz przedmioty według tego kwitu odprawione; na kwicie należy zaznaczyć, że podróżny powinien przedmioty oraz kwit odprawy warunkowej okazać granicznemu urzędowi celnemu, celem uzyskania poświadczenia wywozu, bez którego to poświadczenia kwit odprawy warunkowej nie jest ważny. Urząd graniczny, po sprawdzeniu, że podróżny posiada przedmioty, wymienione w kwicie odprawy warunkowej, poświadcza na tym kwicie fakt wywozu przedmiotów za granicę. Kwity odprawy warunkowej wystawione podróżnym w urzędach celnych wewnętrznych, uprawniają do zwolnienia od cła przywozowego w powrotnym przywozie tylko wówczas, gdy na nich Urząd Celny graniczny poświadczył wywóz przedmiotów za granicę.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

489

OKÓLNIK C. 21 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 13193/3/37

w sprawie stosowania do produktów kolonii francuskich nieasymilowanych, protektoratów i terytoriów pod mandatem francuskim zniżek cła, przyznanych w prowizorycznym układzie handlowym z Francją z dnia 18 lipca 1936 r. oraz w traktacie handlowym i nawigacyjnym z dnia 22 maja 1937 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Tekst postanowienia zawartego w ustępie 4 artykułu 4 prowizorycznego układu handlowego polsko-francuskiego z dnia 18 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 66 z 1936 r. poz. 482, przedruk w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 24 z 1936 r. poz. 724) oraz tekst ustępu 4 artykułu 37 traktatu handlowego i nawigacyjnego polsko-francuskiego z dnia 22 maja 1937 r. mogą wzbudzać pewne wątpliwości co do tego czy zniżki cła wskazane w listach A załączonych do wymienionych umów, stosują się również do produktów kolonii francuskich tzw. nieasymilowanych (to znaczy mających odrębny ustrój celny od metropolii) oraz do produktów protektoratów i terytoriów znajdujących się pod mandatem francuskim.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Produkty kolonii francuskich tzw. nieasymilowanych, protektoratów i terytoriów pod mandatem francuskim (z wyjątkiem produktów wymienionych w listach 1 załączonych do wskazanych niżej umów), korzystając z traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego, tym samym również:

1) korzystały do dnia 31 maja 1937 r. włącznie ze zniżek cła ustanowionych w liście A, będącej załącznikiem do prowizorycznego układu handlowego polsko-francuskiego z dnia 18 lipca 1936 r.,

2) korzystają, począwszy od dnia 1 czerwca 1937 r. ze zniżek cła ustanowionych w liście A, będącej załącznikiem do traktatu handlowego i nawigacyjnego polsko-francuskiego z dnia 22 maja 1937 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

490

OKÓLNIK T. 34 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 13068/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania poz. 537 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Niektóre towary, nadchodzące z zagranicy, zwłaszcza drogą powietrzną, są opakowane w torby uszyte z grubej tkaniny impregnowanej, posiadające specjalne zamknięcia, składające się z umieszczonych w torbie kółek metalowych i zasuwki z kłódką, które umożliwiają otwarcie torby i wyjęcie towaru bez jej uszkodzenia. Takie opakowanie może służyć do wielokrotnego użytku i na mocy postanowień art. 5 p. 13 rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732 z 1932 r.) i § 11 p. 1 rozporządzenia z dnia 9 października 1934 r. — przepisy wykonawcze do rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P Nr 92, poz. 833 z 1934 r.) podlega cłu niezależnie od clenia zawartego w nich towaru. Torby takie podlegają cłu według pozycji taryfy celnej 542 punktu 2 litery odpowiedniej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

491

OKÓLNIK C. 24 MINISTERSTWA SKARBU.

z dnia 4 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 13935/3/37

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-włoskiego.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Z dniem 16 czerwca 1937 r. wchodzi w życie nowe obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1937 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 15, poz. 481). Nowe obwieszczenie wprowadza tę zmianę, że świadectwa rozrachunkowe w obrocie polsko-włoskim będą wystawiane przez Polski Instytut Rozrachunkowy, a nie jak dotychczas, przez Komisję Obrotu Towarowego; świadectwa te będą ważne od dnia wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego.

W związku z tym obwieszczeniem Ministerstwo Skarbu zarządza:

1) Przy wykonywaniu kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego ma analogiczne zastosowanie w całości instrukcja Min. Skarbu L. D. IV. 3747/3/37 z dnia 16 lutego 1937 r. o specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-rumuńskiego (Dz. Urzęd. Min Sk. Nr 5, poz. 140).

2) Przy wywozie węgla i koksu do Włoch i posiadłości włoskich świadectw rozrachunkowych nie należy wymagać.

3) Posiadłościami włoskimi, z którymi obrót towarowy podlega specjalnej kontroli, są: Wyspy Egejskie, Libia (Trypolitania, Cyreneika), Erytrea, Somalia włoska.

4) Świadectwa rozrachunkowe wystawione przed dniem 16 czerwca 1937 r. zachowują swą ważność w terminie wyznaczonym; odcinki kontrolne powinny być, począwszy od dnia 16 czerwca 1937 r., wysyłane do Polskiego Instytutu Rozrachunkowego w Warszawie.

Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 23189/3/36 z dnia 18 września 1936 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-włoskiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 25, poz. 764).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

492

OKÓLNIK C 23 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 13945/3/37

o zmianie tekstu p. 5 okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 32406/3/35 w sprawie wyjaśnienia niektórych punktów umowy gospodarczej polsko-niemieckiej z dnia 4 listopada 1935 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Dotychczasowy tekst punktu 5 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 listopada 1935 r. L. D. IV. 32406/3/35 w sprawie wyjaśnienia niektórych punktów umowy gospodarczej polsko-niemieckiej z dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32 z 1935 r. poz. 719) ulega skreśleniu i zostaje zastąpiony przez tekst następujący:

„Przypadki stosowania zniżek celnych, w wysokości określonej w ustępie drugim postanowień protokołu końcowego do artykułu 1 umowy, będą wskazywane w pozwoleniach Ministra Skarbu na zastosowanie ceł zniżonych, wydawanych na podstawie obowiązującego w danym czasie rozporządzenia o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła. Urzędy celne obowiązane są zatem jedynie przestrzegać ścisłego stosowania tych pozwoleń, według ich brzmienia".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

493

OKÓLNIK T 35 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1937 r.

L. D. IV. 8154/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 592).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Niedoprzędem wełnianym nazywa się wytwór przędzenia wstępnego wełny, otrzymywany na maszynach zwanych wrzecionicami.

Zewnętrznie niedoprzęd przedstawia się jako zespół nieznacznie ze sobą skręconych włókien tworzący pasmo, dające się wydłużać przez rozciąganie.

Niedoprzęd wełniany posiada skręt włókien zwykle nie wyższy od 15 skrętów na 1 m bieżący, natomiast przędza wełniana nawet najluźniej skręcona, posiada skręt znacznie wyższy, wynoszący przeciętnie 130 skrętów i więcej na 1 m bieżący.

Niedoprzęd wełniany przy rozciąganiu (bez rozkręcania pasma) nie stawia oporu, przy czym poszczególne włókna ześlizgują się, a nie rozrywają się, natomiast przędza przy takim rozciąganiu stawia wyraźny opór, a w końcu ulega rozerwaniu.

W celu przeprowadzenia takiej próby na rozerwanie należy brać odcinki niedoprzędu, względnie przędzy, długości od 25 do 30 cm.

Nadmienia się, że niedoprzęd wełniany znajdujący się w handlu, nie bywa zwykle wyższego numeru niż Nr 10.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

494

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 maja 1937 r.

L. D. V. 5255/1/37

w sprawie bonifikat przy spłacie należności podatku gruntowego za rok 1937.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W cz. II okólnika z dnia 8 sierpnia 1936 r. L. D. V. 32937/3/37 w sprawie spłaty należności podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 685) Ministerstwo Skarbu przyznało płatnikom państwowego podatku gruntowego, którzy wpłacą do dnia 30 kwietnia 1937 r. całoroczną należność podatku gruntowego za 1937 rok, 10% bonifikatę od sumy wpłaconej przedterminowo, t.j. od należności II raty podatku gruntowego. Natomiast płatnikom, którzy w tym terminie wpłacą I ratę podatku gruntowego za 1937 r. i ponadto część II raty, przyznano 5% bonifikaty od wpłaconej przedterminowo części II raty.

Wobec przesunięcia terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937 rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 276) —Ministerstwo Skarbu przesuwa wyznaczony w powołanym wyżej okólniku termin wpłaty podatku gruntowego za r. 1937 celem uzyskania bonifikat — w sposób następujący:

1) do dnia 30 czerwca 1937 r. — dla płatników, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. otrzymali nakazy płatnicze lub zostali zawiadomieni w inny sposób (§ 88 rozp. wykon. do pod. grunt.) o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego;

2) płatnicy, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. nie otrzymali nakazów płatniczych lub nie zostali zawiadomieni w inny sposób o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego, powinni, celem uzyskania bonifikaty, wpłacić do dnia 30 czerwca 1937 r. całą pierwszą ratę podatku gruntowego za rok 1937 oraz całą (10% bonifikaty) lub część (5% bonifikaty) drugiej raty tegoż podatku — w wysokości wymierzonej za rok 1936. W tych przypadkach za podstawę obliczenia bonifikaty przyjmuje się kwotę należności, wpłaconej tytułem drugiej raty podatku gruntowego za rok 1937 w wysokości wymierzonej za rok 1936.

Przykład: Płatnik nie otrzymał do dnia 15 czerwca 1937 r. nakazu płatniczego (zawiadomienia) na podatek gruntowy za rok 1937. Wymiar podatku gruntowego za rok 1936 dla tego płatnika wynosił:

I rata — na Skarb zł 15 dod. sam. zł 7 gr 50 razem zł 22 gr 50. II rata — na Skarb zł 9 dod. sam. zł 4 gr 50 razem zł 13 gr 50. Razem na Skarb zł 24 dod. sam. zł 12,—. Razem zł 36 gr —.

Jeżeli płatnik do dnia 30 czerwca 1937 r. uiści tytułem podatku gruntowego za rok 1937 kwotę zł 24 na Skarb i 12 zł dodatku samorządowego. uzyskuje 10% bonifikaty od kwoty 13.50 zł. W razie uiszczenia np. 21 zł na Skarb i zł 10 gr 50 dodatku samorządowego, bonifikata wynosi 5% od sumy 9 zł. t.j. od kwoty wpłaconej na poczet drugiej raty.

Wpłacone kwoty, po ustaleniu wysokości bonifikaty, kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) zarachowują w zwykłym trybie do dziennika specjalnego Nr 1 (wzór Nr 791/kas.).

Kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) używające, aż do wyczerpania, dzienników specjalnych wzór Nr 798 kas./austr. (w okręgach Izb Skarbowych Lwowskiej, Krakowskiej i Stanisławowskiej) — zarachowują wpłaty te do dzienników wyżej wspomnianych. Na pokwitowaniach (odbitkach pokwitowań, dzienniku), dotyczących wpłat. z uwzględnieniem bonifikat, kasy zaznaczają „Bonifikata . . zł . . gr".

Przy kontowaniu w księdze bierczej wpłat, dokonanych przez płatników, o których mowa w punkcie 2) niniejszego zarządzenia, kontujący powinien dokładnie sprawdzić, czy wysokość przyznanej bonifikaty, w odniesieniu do wymiaru podatku gruntowego za rok 1936, została obliczona prawidłowo. W razie stwierdzenia, że

bonifikata została przyznana w niewłaściwej wysokości, należy do odpisu na koncie takiego płatnika zakwalifikować właściwą wysokość bonifikaty, o dokonaniu zaś zmiany w wysokości bonifikaty zawiadomić płatnika.

Zbonifikowane sumy tak w podatku, jak i dodatkach na rzecz samorządu, Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 123 ordynacji podatkowej. Urzędy skarbowe oraz zarządy gmin odpiszą te sumy w księgach bierczych „A" lub „B" z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Urzędy skarbowe zawiadomią o powyższym zarządzeniu urzędy gminne i dopilnują:

1) aby treść tego zarządzenia urzędy gminne bezpośrednio i przez sołtysów podały do wiadomości zainteresowanych,

2) aby odpisanie umorzonych kwot nastąpiło, zgodnie z warunkami niniejszego zarządzenia, w sposób prawidłowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

495

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 maja 1937 r.

L. D. V. 21528/2/37

w sprawie opodatkowania u rolników opustów, uzyskiwanych na podstawie dobrowolnych układów z wierzycielami i innych nadzwyczajnych przychodów.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 30 sierpnia 1933 r. L. D. V. 32991/2 33 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 27 z 1933 r., poz. 248), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl postanowień art. 7 ustawy o państwowym podatku dochodowym — nie podlega opodatkowaniu u rolników, prowadzących księgi gospodarcze, zysk uzyskany:

1) na różnicach kursu walut przy spłacie długów rolniczych,

2) na spłacie długów rolniczych papierami wartościowymi lub gotowizną po myśli art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X. 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych,

3) z tytułu zastosowania ulg w spłatach zaległości podatkowych Skarbu Państwa i samorządowych oraz zaległości w daninach i opłatach publicznych,

4) z tytułu dobrowolnych układów z wierzycielami,

gdyż tego rodzaju zyski z uwagi na charakter długów w rolnictwie są nadzwyczajnymi przychodami o których mowa w art. 7 powołanej ustawy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

496

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 maja 1937 r.

L. D. V. 22131/2/37

w sprawie składania przez płatników ustnych wyjaśnień na posiedzeniu Komisji Odwoławczej.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 23 kwietnia 1937 r. L. Rej. 10286/34.

. . . .

Skargi podnoszą zarzuty obrazy prawa i wadliwości postępowania, a wśród tych ostatnich zarzut obrazy art. 68 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym (poz. 411/25 Dz. Ust.). Ten zarzut wymaga z natury rzeczy rozpoznania przed innymi.

Na uzasadnienie powyższego zarzutu skargi podnoszą, że decyzje rozstrzygające odwołania zapadły dopiero w 5 dni po przesłuchaniu płatnika, które odbyło się, w dniu 14 czerwca 1934 r., co może już stanowi uszczuplenie praw płatnika wynikających z przepisu art. 68 ust. 3. Stanowisko to skargi popierają powołaniem na judykaturę Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Otóż według tej judykatury przesłuchanie powinno odbyć się na tym samym posiedzeniu, na którym zapada orzeczenie odwoławcze. Chodzi o to, by między złożeniem wyjaśnień a powzięciem decyzji przez Komisję, nie było takiej przerwy, którаby niweczyła zasadę bezpośredniości ustnych wyjaśnień płatnika w stosunku do kompletu, załatwiającego odwołanie. Natomiast nie uchybia — według tejże judykatury prawidłowości postępowania odroczenie tylko posiedzenia, na którym płatnik złożył wyjaśnienia, na jeden z dni następnych. Argumentowi, który skargi przytaczają na uzasadnienie odmiennego zapatrywania w tej ostatniej kwestii, mianowicie że w razie odłożenia decyzji na inny dzień mogą zatrzeć się w pamięci członków Komisji istotne momenty ustnej obrony płatnika — nie można przyznać decydującego znaczenia, skoro z drugiej strony już sam rozmiar akt danej sprawy w związku z większą ilością zarzutów odwołania i obszerniejszymi wyjaśnieniami płatnika może unie-

możliwić gruntowne zapoznanie się ciała orzekającego ze stanem faktycznym sprawy i powzięcie decyzji w tym samym dniu, w którym wysłuchano wyjaśnień. Takimi okolicznościami uzasadniają właśnie odpowiedzi na rozpoznawane skargi odłożenie decyzji na dzień 19 czerwca w ramach tego samego posiedzenia Komisji Odwoławczej. Sama okoliczność tedy, że decyzje nie zapadły w dniu 14 czerwca nie mogłaby jeszcze uzasadnić zarzutu obrazy art. 68 ust. 3. Skargi jednak podnoszą ponadto, że decyzje zapadły przy zmienionym składzie osobowym Komisji. Ta okoliczność faktyczna ma w sprawie istotne znaczenie, ponieważ z przepisu art. 68 ust. 3 wynika niewątpliwie, że daje on płatnikowi prawo złożenia wyjaśnień właśnie przed tym ciałem, które rozstrzygać będzie jego odwołanie. Zmiana w składzie tego ciała dokonana po złożeniu wyjaśnień, rozstrzygnięcie odwołania przez Komisję w składzie zmienionym uchybia prawu płatnika z art. 68 ust. 3. Otóż w rozpoznawanych sprawach przedstawione przez władzę pozwaną akta nie zawierają protokołów z posiedzeń Komisji Odwoławczej, któreby umożliwiały Trybunałowi stwierdzenie składu Komisji przy przesłuchiwaniu skarżącego i przy powzięciu zaskarżonych orzeczeń. Wobec tego Trybunał w myśl przepisu art. 83 ust. 1 rozporządzenia o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (poz. 806/32 Dz. Ust.) przyjął za podstawę orzeczenia w tej kwestii stan faktyczny przedstawiony w skargach. Skoro zaś przy tym stanie faktycznym zarzut obrazy art. 68 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym jest w myśl poprzednich wywodów uzasadniony, należało uchylić zaskarżone orzeczenia na zasadzie art. 84 p. 3 rozporządzenia o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Panom Przewodniczącym Komisyj Odwoławczych

udziela się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) *S. Kowalik.*

497

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1937 r.

L. D. V. 5317/1/37

w sprawie uiszczania zaległości podatkowych papierami wartościowymi.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z postanowieniami § 5 ust. (6) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż umorzenie w całości lub w części odsetek od zaległości podatkowych nie pozbawia płatnika prawa uiszczenia tych zaległości papierami wartościowymi w granicach, zakreślonych powołanym rozporządzeniem.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki*

498

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 czerwca 1937 r.

L. D. V. 5293/1/37

w sprawie przeciętnych cen żyta płaconych producentom rolnym w 1936 r.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Zgodnie z przepisem § 24 rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270) przeciętną cenę żyta, stanowiącą jeden z elementów koniecznych dla opracowania ogólnych norm dochodowości gruntów (§ 21 tegoż rozporządzenia), określa się na podstawie cen miejscowych płaconych producentom rolnym, a ustalonych dla danego powiatu przez Główny Urząd Statystyczny dla miesięcy od stycznia do maja i od września do grudnia włącznie roku poprzedzającego rok podatkowy.

Ceny te ogłasza Główny Urząd Statystyczny w publikacji p.t. „Statystyka Cen".

Wobec tego, że publikacja ta, o ile chodzi o rok 1936, dotychczas się nie ukazała, Ministerstwo Skarbu podaje w załączniku do niniejszego okólnika do wiadomości izb i urzędów skarbowych ceny żyta, płacone producentom rolnym w poszczególnych powiatach za okresy styczeń — maj i wrzesień — grudzień 1936 r.

Ceny te ustalone zostały na podstawie nieopublikowanych jeszcze danych Głównego Urzędu Statystycznego i służyć powinny dla wypośrodkowania przeciętnych cen żyta, płaconych producentom rolnym w każdym powiecie w roku kalendarzowym 1936.

O ile chodzi o przeciętne ceny żyta, płacone producentom rolnym w roku gospodarczym 1935/36, to należy je ustalić na podstawie cen z okresu wrzesień — grudzień 1935 r. (opublikowanego już we wspomnianym wyżej wydawnictwie p. t. „Statystyka Cen — 1935 r.") i z okresu styczeń — maj 1936 r. (podanego poniżej).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

Załącznik do okólnika Min. Skarbu z dnia 1 czerwca 1937 r. L.D.V.5293/1/37.

Ceny miejscowe żyta płacone producentom w 1936 r.

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Województwo Warszawskie									
Błonie	11.78	11.84	12.88	14.19	14.82	14.30	18.19	16.79	18.14
Ciechanów	10.91	11.24	11.90	12.70	14.33	13.56	17.56	16.06	17.56
Gostynin	11.74	11.68	12.44	13.36	14.69	14.15	17.41	16.60	17.92
Grójec	11.67	11.13	12.00	12.21	14.38	13.67	18.31	16.62	17.64
Kutno	12.00	11.94	12.73	13.86	14.71	14.43	19.13	17.57	18.43
Lipno	11.78	11.89	12.58	14.20	15.00	14.79	18.67	17.46	18.58
Łowicz	11.81	11.71	12.33	12.89	14.33	13.91	17.91	16.71	17.36
Maków	10.65	10.48	11.57	11.95	14.05	12.94	17.25	15.73	16.83
Mińsk Maz.	11.30	11.18	11.92	12.38	14.62	13.33	17.29	16.40	17.60
Mława	11.11	11.18	11.95	13.00	14.31	13.79	17.57	16.08	18.08
Nieszawa	11.76	11.78	13.43	13.72	14.76	14.44	18.10	16.90	18.11
Płock	11.52	11.54	12.52	13.67	14.81	14.19	18.11	17.18	17.93
Płońsk	11.16	11.10	11.74	13.00	14.74	13.62	17.70	16.00	17.71
Przasnysz	10.67	10.56	11.50	12.27	14.13	13.33	17.33	15.60	16.73
Pułtusk	11.08	11.10	11.91	12.84	14.63	13.32	17.82	16.00	17.50
Radzymin	11.47	11.91	12.63	13.38	14.79	13.67	18.06	16.53	18.07
Rawa	11.67	11.60	12.41	12.76	14.15	13.73	17.69	16.64	17.38
Rypin	11.38	11.38	12.17	13.15	14.73	14.00	16.85	16.56	18.57
Sierpc	10.95	11.19	12.06	13.53	14.19	13.77	17.79	16.25	17.91
Skierniewice	11.19	11.38	11.88	12.43	13.69	13.62	17.27	16.58	17.64
Sochaczew	11.85	11.79	12.64	13.67	14.67	13.82	18.06	16.79	17.61
Warszawa	12.12	11.94	12.59	12.94	15.22	14.00	17.08	17.15	17.86
Włocławek	11.65	11.72	12.57	13.83	15.36	14.29	18.44	17.12	18.24

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Województwo Łódzkie									
Brzeziny	12.21	12.14	12.80	13.38	14.48	14.64	17.96	17.44	18.28
Kalisz	12.11	12.16	12.79	14.50	15.37	14.44	18.24	16.79	18.18
Koło	11.88	12.11	12.65	14.29	15.25	14.47	18.53	17.07	18.20
Konin	11.57	11.85	12.77	14.46	15.13	14.22	17.81	16.71	18.30
Łask	12.67	12.42	12.89	14.00	15.05	14.80	18.18	17.53	18.57
Łęczyca	12.30	12.26	12.95	14.25	15.05	14.71	18.90	17.45	18.11
Łódź	12.63	12.61	13.00	14.00	15.36	14.57	18.79	16.92	18.20
Piotrków	12.41	12.12	12.64	13.07	14.77	14.30	17.71	18.08	18.25
Radomsko	11.80	11.57	12.00	12.83	14.35	14.56	18.09	17.10	18.53
Sieradz	12.27	12.33	12.95	14.00	15.10	14.87	18.56	17.30	18.23
Turek	12.37	12.13	12.81	13.82	15.19	14.38	18.32	16.89	17.75
Wieluń	12.10	12.10	12.67	13.53	15.35	14.47	18.13	17.24	18.77
Województwo Kieleckie									
Będzin	13.67	13.11	14.27	14.58	15.64	15.44	18.90	18.36	18.38
Częstochowa	12.26	12.11	12.57	13.38	14.91	14.83	18.80	17.50	18.70
Iłża	10.80	10.21	11.14	11.06	12.23	13.31	17.38	16.25	17.09
Jędrzejów	11.63	11.26	11.70	12.19	13.30	14.47	17.00	16.45	17.37
Kielce	12.00	11.75	12.38	12.30	13.00	15.31	17.57	17.09	18.45
Końskie	11.36	11.25	12.10	12.67	14.31	14.64	17.82	16.88	17.67
Kozienice	10.57	10.58	11.42	11.88	13.00	13.23	17.76	16.00	17.33
Miechów	12.59	12.16	12.80	12.82	14.19	14.43	17.67	17.00	17.69
Olkusz	12.90	12.35	12.76	12.93	13.86	15.31	19.07	16.65	17.47
Opatów	11.00	10.71	11.53	11.17	12.21	13.45	16.80	15.45	17.27
Opoczno	11.75	11.67	12.44	12.93	14.23	13.73	17.27	17.00	17.93
Pińczów	11.79	11.35	11.92	12.00	13.29	13.94	16.39	15.82	17.50
Radom	11.19	10.83	11.68	12.21	13.50	13.24	17.85	16.37	17.60
Sandomierz	11.00	10.94	11.53	11.29	12.67	13.29	15.83	15.38	16.89
Stopnica	11.56	11.37	11.82	11.71	13.33	13.83	16.79	16.07	17.15
Włoszczowa	11.79	11.67	12.13	12.50	13.57	14.50	17.06	16.92	18.29
Zawiercie	13.00	12.60	13.31	13.73	15.12	16.00	19.36	17.53	18.00

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Województwo Lubelskie									
Biała	10.07	10.11	10.64	11.35	12.62	12.65	16.92	15.48	16.91
Biłgoraj	11.25	11.09	11.84	11.65	12.35	12.87	15.76	14.47	15.59
Chełm	10.53	10.32	11.30	11.47	12.83	12.40	17.11	15.37	16.88
Garwolin	11.05	11.13	11.74	11.88	13.37	13.25	17.52	15.57	17.06
Hrubieszów	9.84	9.81	10.50	10.88	12.14	12.33	15.79	14.00	15.31
Janów	10.40	10.25	11.00	11.14	12.41	12.68	16.92	15.47	16.42
Krasnystaw	10.35	10.54	11.12	11.22	12.61	12.50	16.54	15.00	16.13
Lubartów	10.57	10.90	11.47	11.91	13.20	13.53	17.96	16.04	17.52
Lublin	10.85	11.37	11.52	11.64	13.22	13.15	17.75	16.00	17.21
Łuków	10.36	10.53	11.25	11.82	13.41	13.00	17.29	15.58	17.12
Puławy	10.42	10.60	11.50	11.67	12.44	13.19	17.11	15.74	16.87
Radzyń	10.40	10.39	10.95	11.83	13.17	12.88	17.19	15.58	16.88
Siedlce	10.45	10.58	11.32	12.00	13.17	12.96	17.03	15.83	16.94
Sokołów	10.33	10.36	10.93	12.08	13.25	13.08	17.00	15.58	17.25
Tomaszów	10.50	10.64	10.88	11.10	12.77	12.72	16.35	14.35	15.78
Węgrów	10.93	10.89	11.50	12.25	13.69	13.00	16.69	15.71	17.21
Włodawa	10.31	10.31	10.91	11.24	12.86	12.71	16.67	15.20	16.94
Zamość	10.54	11.00	11.38	11.64	12.85	13.00	16.93	14.30	15.80
Województwo Białostockie									
Augustów	10.81	10.25	11.16	12.13	13.18	12.41	16.39	15.36	17.18
Białystok	10.71	10.25	11.09	11.68	12.88	12.82	16.17	14.92	16.73
Bielsk	9.98	9.88	10.56	11.39	12.20	12.18	16.08	14.76	16.33
Grodno	10.41	10.12	10.60	11.33	12.33	12.50	16.52	15.13	16.60
Łomża	10.42	10.44	11.00	12.18	13.50	12.83	17.09	15.23	16.94
Ostrołęka	10.69	10.68	11.66	12.38	13.56	12.90	16.77	15.24	17.13
Ostrów	10.57	10.48	11.30	11.88	13.70	12.94	16.62	15.63	16.78

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych							
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Sokółka	10.11	10.09	10.40	11.16	12.34	11.58	15.71	14.75	16.30
Suwałki	10.89	10.06	11.15	11.77	13.93	12.38	17.06	14.22	15.79
Szczuczyn	10.61	10.67	11.35	12.44	13.43	13.27	16.90	15.50	17.80
Wołkowysk	9.81	9.95	10.45	11.27	12.10	12.28	16.17	15.08	16.55
Wysokie Maz.	10.06	10.12	10.78	11.67	12.80	13.08	16.62	14.90	16.10
Województwo Wileńskie									
Brasław	10.33	10.43	10.20	10.33	10.69	14.39	17.37	16.80	18.08
Dzisna	9.36	9.24	9.55	9.65	10.37	12.80	14.86	15.07	17.10
Mołodeczno	10.26	10.13	10.78	10.82	11.27	13.94	15.13	16.23	15.62
Oszmiana	10.95	10.79	11.67	11.53	12.44	13.87	16.58	16.24	16.44
Postawy	9.88	9.82	10.33	10.18	11.21	13.44	16.46	15.15	16.94
Święciany	11.32	11.18	11.73	11.42	12.05	13.11	16.56	16.06	16.82
Wilejka	10.21	10.10	10.75	10.74	11.79	12.81	16.21	15.17	16.44
Wilno	11.50	11.61	12.34	12.56	13.03	13.24	17.03	15.56	17.00
Województwo Nowogródzkie									
Baranowicze	10.22	10.14	10.27	10.74	11.80	12.11	16.87	14.73	15.53
Lida	10.73	11.04	11.35	11.83	12.33	12.70	16.13	15.42	16.33
Nieśwież	10.00	10.33	10.59	10.94	11.57	11.56	16.13	14.20	15.90
Nowogródek	9.85	9.84	10.35	10.63	11.35	12.60	15.79	14.83	16.43
Słonim	9.65	9.82	10.14	10.54	11.72	11.57	15.50	14.44	15.81
Stołpce	9.63	9.83	10.26	10.35	11.82	12.43	16.07	14.00	15.58
Szczuczyn	10.19	10.17	10.93	11.40	11.72	12.00	15.67	14.00	15.92
Wołożyn	10.43	10.65	10.81	11.00	11.50	14.18	15.52	15.58	16.88
Województwo Poleskie									
Brześć n/B.	9.77	9.95	10.22	11.62	12.65	12.22	16.37	14.94	16.58
Drohiczyn	11.38	11.79	11.87	11.86	12.43	11.91	14.90	13.67	15.36
Kamień Koszyrski	10.67	11.07	11.50	11.22	12.00	11.44	13.75	13.85	14.10

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	II	IV	V	IX	X	XI	XII
Kobryń	10.21	10.48	10.61	11.10	12.00	11.88	15.70	14.53	15.72
Kosów	10.09	9.71	10.64	10.80	11.50	11.60	16.17	14.13	15.22
Łuniniec	11.00	11.22	12.20	12.13	12.38	10.67	14.17	13.57	13.86
Pińsk	11.31	11.59	11.84	12.23	12.44	11.80	13.95	14.35	14.14
Prużana	9.86	10.16	10.39	10.89	11.94	11.88	15.75	14.44	15.87
Stolin	10.93	11.09	11.73	11.07	12.00	11.77	14.67	13.55	13.92
Województwo Wołyńskie									
Dubno	9.82	9.77	10.03	10.79	11.56	11.69	15.46	13.67	14.83
Horochów	9.79	10.00	10.18	10.74	11.91	11.68	15.61	14.22	15.17
Kostopol	10.48	11.11	11.69	11.67	12.38	11.48	15.36	13.10	14.82
Kowel	9.65	10.19	10.70	11.08	11.95	11.90	15.59	13.62	15.57
Krzemieniec	9.41	9.39	9.64	10.38	11.36	11.33	15.64	13.63	15.0[illegible]
Luboml	10.42	9.89	10.44	11.00	11.93	11.93	14.47	13.54	15.36
Łuck	9.80	10.08	10.65	11.48	11.83	11.44	15.09	14.29	15.21
Równe	9.98	10.39	10.53	11.03	11.35	11.39	15.69	13.50	15.03
Sarny	10.91	10.46	11.92	12.13	12.74	11.50	14.89	13.32	14.38
Włodzimierz	9.82	10.00	10.17	10.90	12.09	12.00	15.46	14.35	15.13
Zdołbunów	10.09	10.20	10.54	10.46	11.79	11.29	16.10	13.91	15.24
Województwo Poznańskie									
Bydgoszcz	12.30	12.19	12.81	14.06	15.29	14.53	17.87	17.79	19.00
Chodzież	11.69	11.29	11.88	13.47	14.13	14.38	17.62	17.09	18.60
Czarnków	12.07	11.67	12.31	13.50	15.00	14.27	17.91	16.90	18.67
Gniezno	11.56	11.54	12.13	13.76	14.53	14.15	17.70	16.60	18.58
Gostyń	12.05	11.64	12.07	13.57	14.86	14.06	17.91	16.55	18.27
Inowrocław	11.97	11.96	12.67	13.78	15.13	14.75	17.43	16.91	18.88
Jarocin	11.95	11.91	12.15	13.75	14.72	14.21	17.90	16.48	18.56
Kępno	11.91	11.61	12.23	13.68	14.72	14.14	17.43	16.38	18.35

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Kościan	11.72	11.59	12.28	13.57	14.87	14.23	18.07	16.62	18.69
Krotoszyn	12.15	11.76	12.28	14.00	14.82	14.37	18.06	16.74	18.63
Leszno	11.88	11.67	12.11	13.50	14.78	14.31	17.67	16.56	18.79
Międzychód	11.81	11.43	12.08	13.45	14.75	14.11	17.86	16.13	18.40
Mogilno	11.44	11.55	12.24	13.59	14.91	14.29	17.96	16.72	18.63
Nowy Tomyśl	11.89	11.62	11.96	13.85	14.64	14.22	17.30	16.53	18.25
Oborniki	11.93	11.90	12.45	14.00	15.00	14.78	17.83	16.82	18.91
Ostrów	12.16	11.99	12.41	13.99	14.78	14.31	17.58	16.89	18.51
Poznań	12.00	11.95	12.62	14.25	14.80	14.78	18.22	17.06	19.18
Rawicz	12.00	11.50	12.18	13.82	14.90	14.18	17.25	16.22	18.78
Szamotuły	11.94	11.88	12.29	13.94	14.93	14.62	18.07	17.00	19.08
Szubin	11.73	11.77	12.21	13.71	14.50	14.15	17.63	16.75	18.64
Śrem	12.00	11.93	12.18	13.88	14.69	14.18	17.42	16.75	18.27
Środa	11.97	11.96	12.11	13.58	14.78	14.17	17.42	16.77	18.55
Wągrowiec	11.94	11.83	12.50	13.89	14.82	14.55	18.00	16.88	18.60
Wolsztyn	11.31	11.27	11.84	13.61	14.44	13.92	17.25	15.75	18.24
Września	11.92	11.63	12.31	13.78	14.55	14.05	17.71	16.50	18.28
Wyrzysk	11.93	11.57	12.23	13.71	14.50	14.40	17.69	17.08	18.33
Żnin	11.43	11.32	12.17	13.58	14.71	14.19	18.07	16.93	18.92
Województwo Pomorskie									
Brodnica	11.25	11.18	12.25	13.62	14.40	13.89	17.50	17.00	18.60
Chełmno	12.27	12.06	12.74	13.60	14.72	14.57	17.80	17.29	18.94
Chojnice	12.05	11.89	12.40	13.56	14.61	14.42	17.67	17.54	19.03
Działdowo	11.20	11.04	12.10	12.85	14.13	13.95	17.45	16.61	18.26
Grudziądz	12.32	12.14	12.58	13.95	14.93	14.71	18.00	17.67	17.73
Kartuzy	12.59	12.47	12.67	13.75	14.67	14.58	17.33	17.22	18.76
Kościerzyna	12.38	12.05	12.62	13.86	15.24	14.76	17.63	17.11	18.95

Nazwa powiatu	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Lubawa	11.07	11.44	11.93	13.00	13.73	14.10	17.90	16.69	18.40
Morski	12.69	12.09	12.81	13.59	15.04	14.82	17.61	17.26	18.77
Sępolno	11.54	11.31	12.07	13.14	14.42	14.25	17.33	16.77	18.92
Starogard	12.56	12.14	12.93	14.50	15.50	14.77	18.40	17.38	19.50
Świecie	12.37	12.18	12.89	13.98	15.08	14.91	18.21	17.66	19.15
Tczew	12.59	12.46	13.11	14.48	15.55	14.83	18.32	17.88	19.48
Toruń	12.00	12.33	13.14	13.90	15.42	14.43	17.36	17.36	19.27
Tuchola	11.86	11.79	12.42	13.80	14.65	14.44	18.60	17.33	19.31
Wąbrzeźno	11.80	12.11	12.53	13.59	14.68	14.31	17.42	16.33	18.64
Województwo Śląskie									
Bielsko	14.91	13.75	14.11	14.40	14.75	15.80	18.08	18.11	18.25
Cieszyn	15.00	14.33	14.65	14.56	15.89	15.53	17.88	18.20	19.29
Katowice	15.75	14.33	15.25	14.67	16.50	16.33	19.50	—	20.00
Lubliniec	13.56	13.06	13.65	14.13	14.92	14.93	18.07	17.00	18.27
Pszczyna	14.76	13.36	13.90	14.00	15.47	15.44	19.00	17.89	18.56
Rybnik	14.52	13.68	13.95	14.55	15.10	14.79	17.08	17.47	17.80
Świętochłowice	14.20	14.00	14.25	14.67	16.00	16.25	19.00	18.50	17.25
Tarnowskie Góry	14.50	13.79	14.75	15.23	16.00	15.33	18.46	17.92	18.70
Województwo Krakowskie									
Biała	14.86	14.36	14.31	14.58	15.40	15.17	18.75	18.27	18.44
Bochnia	13.53	12.89	13.93	13.54	14.85	14.67	16.67	16.83	17.45
Brzesko	12.29	12.44	12.72	12.71	14.00	14.07	16.47	15.71	17.08
Chrzanów	14.69	13.69	14.69	14.29	15.29	15.67	18.50	17.67	17.78
Dąbrowa	12.05	12.25	12.76	13.07	14.35	13.47	16.24	15.18	16.94
Gorlice	13.22	13.10	13.63	13.30	14.61	14.53	16.11	15.47	16.75
Jasło	12.59	12.66	13.62	13.37	14.12	14.00	16.45	15.55	16.48
Kraków	13.73	13.20	13.65	14.05	14.82	14.88	17.85	17.42	18.18

Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych (columns I–XII).

Nazwa powiatu	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Limanowa	14.93	14.31	15.46	15.50	15.43	14.57	15.85	17.44	18.36
Mielec	11.64	11.71	12.21	12.54	13.75	13.50	16.72	15.52	16.90
Myślenice	14.18	13.88	14.33	14.21	14.87	15.36	17.67	18.64	18.13
N. Sącz	14.38	13.50	13.94	14.00	14.47	14.29	17.33	16.53	17.19
N. Targ	15.58	15.00	15.69	14.30	14.90	15.75	18.89	18.44	18.75
Ropczyce	12.33	11.86	12.29	12.21	13.58	13.17	15.89	15.63	16.61
Tarnów	12.43	12.41	12.96	12.90	14.22	13.89	16.84	16.16	16.63
Wadowice	14.00	13.93	14.12	14.21	15.10	15.35	18.15	17.75	18.10
Żywiec	16.54	15.25	15.90	15.73	16.60	17.42	19.83	21.00	19.89
Województwo Lwowskie									
Bóbrka	11.25	10.80	11.36	11.32	12.55	12.41	15.40	15.00	15.59
Brzozów	12.43	12.82	13.00	12.32	14.00	14.21	15.88	15.20	16.24
Dobromil	11.75	11.60	12.00	12.00	12.82	13.80	15.00	16.00	16.00
Drohobycz	12.20	12.08	12.88	11.93	13.43	13.70	16.36	15.18	16.40
Gródek Jag.	11.36	11.31	11.73	11.64	12.62	13.08	16.07	15.00	16.50
Jarosław	12.19	11.43	12.50	12.31	13.32	13.31	17.19	15.40	16.79
Jaworów	11.11	10.67	11.16	11.40	12.00	13.13	15.80	15.00	16.25
Kolbuszowa	11.44	11.29	11.83	11.80	13.31	13.62	16.43	15.82	17.00
Krosno	13.04	12.75	13.56	13.42	14.24	14.46	16.57	15.79	16.00
Lesko	12.62	11.91	12.14	13.23	13.60	12.92	16.00	15.30	16.07
Lubaczów	10.71	10.93	11.31	11.50	12.79	13.07	16.50	14.58	16.86
Lwów	10.86	10.55	11.69	11.69	12.40	13.46	17.11	15.31	16.31
Łańcut	11.20	11.20	11.29	11.64	13.14	13.18	16.07	15.00	16.43
Mościska	11.07	11.13	11.47	11.14	12.73	13.00	15.57	15.06	16.43
Nisko	11.36	11.08	11.27	11.55	12.64	12.57	15.63	14.63	16.22
Przemyśl	11.48	10.91	11.83	11.84	13.14	13.28	16.06	15.20	16.82
Przeworsk	11.08	10.92	11.31	11.25	12.82	12.82	16.33	15.20	16.00

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Rawa Ruska	11.00	10.64	11.20	11.46	12.27	12.60	16.25	14.79	16.55
Rudki	11.13	11.00	11.67	11.17	12.73	12.73	16.13	15.06	15.90
Rzeszów	11.92	12.12	12.30	13.00	13.46	13.43	16.00	15.79	16.76
Sambor	11.16	11.13	11.42	11.52	12.65	13.19	15.70	14.53	15.32
Sanok	13.50	12.73	13.67	13.30	13.38	14.38	15.67	16.44	16.78
Sokal	10.73	10.37	11.05	11.21	12.67	12.50	16.61	14.88	16.38
Tarnobrzeg	11.00	10.69	11.77	11.89	12.65	13.33	16.36	15.00	16.36
Turka	13.46	12.27	13.15	13.44	13.70	14.00	16.50	17.17	15.50
Żółkiew	10.67	10.94	11.00	11.06	12.44	12.82	15.62	14.50	15.20
Województwo Stanisławowskie									
Dolina	13.00	12.92	12.92	12.55	13.30	12.86	16.11	15.22	16.29
Horodenka	10.42	10.69	10.50	10.75	11.27	11.88	15.70	14.50	15.43
Kałusz	13.25	11.91	11.70	10.90	12.58	13.10	16.80	15.43	16.88
Kołomyja	12.07	11.08	11.82	11.53	11.92	12.31	16.57	14.73	15.71
Kosów	13.00	12.00	13.00	13.10	12.58	12.60	16.64	16.60	16.91
Nadwórna	12.33	11.43	12.11	12.07	12.47	12.56	16.29	15.31	16.06
Rohatyn	10.50	10.62	11.00	10.75	11.77	12.45	16.22	14.42	15.75
Stanisławów	11.47	11.07	11.11	11.43	12.27	12.50	16.00	15.15	15.86
Stryj	13.00	13.17	13.07	12.90	14.05	14.00	17.35	16.21	16.69
Śniatyń	11.57	11.18	11.71	11.91	11.85	12.17	15.80	15.00	15.71
Tłumacz	10.75	10.77	11.14	11.00	11.71	11.82	16.15	14.42	15.33
Żydaczów	11.14	11.13	11.86	11.67	12.64	12.83	16.50	14.45	16.56
Województwo Tarnopolskie									
Borszczów	10.40	10.14	10.29	10.89	12.00	12.20	16.14	15.20	16.14
Brody	10.46	10.36	10.67	10.64	11.93	12.07	16.25	14.00	15.00
Brzeżany	10.11	10.06	10.32	10.94	11.54	12.45	16.43	14.75	15.77
Buczacz	9.71	9.50	10.00	10.79	11.31	12.00	15.18	14.31	15.67

Nazwa powiatu	Ceny w poszczególnych miesiącach w złotych								
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII
Czortków	9.69	10.13	10.14	10.64	11.36	12.38	16.00	14.86	16.00
Kamionka Str.	10.70	10.92	11.42	11.22	12.80	13.10	16.30	15.63	15.91
Kopyczyńce	9.87	10.23	9.50	10.95	11.79	12.11	15.67	14.50	15.67
Podhajce	9.53	9.76	10.00	10.19	11.50	12.00	15.31	13.92	15.10
Przemyślany	10.73	10.64	11.06	11.20	12.15	12.76	15.56	14.72	15.38
Radziechów	11.00	10.73	11.43	11.27	12.08	12.70	15.83	15.00	15.30
Skałat	10.00	10.15	10.50	11.10	11.55	12.67	15.78	15.20	15.91
Tarnopol	9.93	9.79	10.25	11.20	12.27	12.58	16.27	14.70	16.14
Trembowla	9.92	10.10	10.54	11.08	12.00	12.50	15.83	14.29	15.88
Zaleszczyki	10.31	10.30	10.46	10.77	11.56	12.38	15.18	14.36	15.57
Zbaraż	9.71	9.75	10.28	10.73	12.33	12.31	15.80	14.67	15.77
Zborów	10.17	9.82	9.79	10.39	11.73	12.00	15.86	14.07	15.17
Złoczów	10.67	10.38	11.00	11.15	12.08	12.45	16.58	14.66	15.80

499

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1937 r.

L. D. VI. 3271/4/37

o kontroli obrotu handlowego artykułów akcyzowo-monopolowych.

Do

wszystkich izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W wyniku inspekcyj działu służby akcyzowej, przeprowadzanych przez inspektorów Ministerstwa Skarbu, jak również lustracyj delegatów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w miejscach detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych stwierdzone zostało, że kontrola obrotu handlowego artykułów akcyzowo-monopolowych nie jest dostateczna. W szczególności lustratorzy Państwowego Monopolu Spirytusowego stwierdzili liczne wypadki fałszowania wyrobów monopolowych jak rozcieńczanie, przelewanie wódek o mocy niższej do butelek z etykietą o mocy wyższej względnie wódki zwykłej do butelek po wódce wyborowej oraz inne drobniejsze przekroczenia (przekroczenia te w niektórych okręgach stwierdzono w 50% zlustrowanych zakładów).

W związku z tym Ministerstwo Skarbu przypomina Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu), że w myśl obecnie obowiązujących przepisów (§ 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z 16 grudnia 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 664) kontrola obrotu handlowego artykułów akcyzowo-monopolowych stanowi jedno z głównych zadań służby rejonowej. Kontrolę tę należy zorganizować w sposób planowy tak, aby w pewnym okresie czasu — w zależności od potrzeb i warunków — wszystkie zakłady handlowe artykułów akcyzowo-monopolowych w obwodzie rejonu były skontrolowane.

Należy także okazywać możliwie najdalej idącą pomoc organom Państwowego Monopolu Spirytusowego w ich działalności lustracyjnej w zakładach detalicznej sprzedaży wyrobów monopolowych.

Zarazem zwraca się uwagę, że w myśl okólnika z dn. 8 września 1936 r. LBP. 11621/36 w sprawie współpracy kontroli skarbowej z urzędami skarbowymi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 24, poz. 732) zatrudnianie urzędników rejonowych w dziale podatków bezpośrednich może następować tylko o tyle i w takich rozmiarach, w jakich pozwalają na to potrzeby służby akcyzowej. Jeżeli przeto powodem niedostatecznej kontroli obrotu handlowego artykułów akcyzowo-monopolowych miałoby być nadmierne zatrudnienie służby rejonowej w zakresie tej współpracy, to zechce Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) odnośne swoje zarządzenia poddać stosownej rewizji.

Ministerstwo Skarbu prosi o powiadomienie o wydanych w tej sprawie zarządzeniach.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

500

OKÓLNIK GŁÓWNEJ KOMISJI KLASYFIKACYJNEJ

z dnia 21 maja 1937 r.

GKK. Nr 1167/P/II/37

w sprawie uzgodnienia stanu wykazanego w operacie katastralnym do obowiązujących przepisów o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego.

Do
Izb Skarbowych: w Grudziądzu, Poznaniu, Krakowie, Lwowie, Stanisławowie oraz do urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i do wszystkich podległych im urzędów Skarbowych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 12, poz. 393) — o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego — **działy (urzędy) katastralne** przystąpią bezzwłocznie do uzgodnienia stanu, wykazanego w operacie katastralnym, z przepisami powyższego rozporządzenia. W tym celu przeprowadzą one kameralnie rewizję arkuszy posiadłości gruntowych (matrykuł gruntowych), ograniczając dochodzenia na miejscu do niezbędnie potrzebnych.

W operacie katastralnym wprowadzą działy (urzędy) katastralne następujące zmiany, definitywnie lub prowizorycznie (zielono), zależnie od warunków technicznych lub prawnych:

I. Zwolnią od czystego dochodu następujące grunty, przekreślając czarnym atramentem dwoma poziomymi kreskami wykazany w tym operacie dochód:

1) Wymienione w art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14), jeżeli dochodowość tych gruntów była dotąd wykazana, stosując następujące zasady:

A. W miastach wolne są od państwowego podatku gruntowego parcele gruntowe, stanowiące oddzielne jednostki podatkowe w rozumieniu art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) o powierzchni:

a) do 5.000 m² niezależnie od sposobu użytkowania,

b) ponad 5.000 m², gdy nie są użytkowane w sposób wskazany w art. 1 lit. A powołanego dekretu, albo też użytkowana w ten sposób część działki nie przekracza 5.000 m².

B. W miastach o ludności do 15.000 mieszkańców w myśl okólnika L. D. V. 33794/3/36 z dnia 6/XI. 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 30, poz. 919), należy łącznie traktować wszystkie parcele gruntowe będące w jednym posiadaniu lub współposiadaniu — z wyjątkiem parcel, na których znajdują się budynki — o ile łączna powierzchnia tych działek, lub część tej łącznej powierzchni, użytkowana w sposób rolniczy, przekracza 5.000 m², wówczas te parcele, względnie części tych parcel podlegać będą podatkowi gruntowemu, a zatym nie należy je zwalniać od czystego dochodu.

C. Sposób użytkowania gruntów ustala się na podstawie materiałów, znajdujących się w urzędach skarbowych lub komisjach klasyfikacyjnych, a tylko gdy takich materiałów brak, na podstawie dochodzeń na miejscu.

2) Wymienione w art. 2 pkt. 2), 3), 4), 5), 6) i 7) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), jeżeli dochodowość tych gruntów była dotąd wykazana, stosując następujące zasady:

A. Za drogi i place publiczne należy uważać także drogi i place prywatne oddane bezpłatnie do publicznego użytku.

B. Za grunty pod torami kolei państwowych i prywatnych należy uważać:

a) torowiska (grunty pod torem i urządzeniami technicznymi wraz z przylegającymi ścieżkami),

b) grunty pod budynkami, placami do ładowania i drogami dojazdowymi,

c) pasy przy torowiskach kolejowych, o ile szerokość tych pasów w rzucie poziomym nie przekracza 3 m z jednej strony toru; pasy szersze należy zaliczyć ryczałtem do łąk klasy VI, z wyłączeniem gruntów będących pod uprawą, które należy klasyfikować według gruntów przyległych, jeżeli ich powierzchnia przekracza ¼ ha, w przeciwnym razie grunty te należy włączyć do ryczałtowej klasyfikacji.

3) Wymienione w art. 2 pkt 9), 11) i 12) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), stosując następujące zasady:

A. Zmiany wynikające z przepisów pkt 11) i 12) należy objąć „wykazem czasowych zwolnień", na który można użyć zwykłego druku wykazu zmian. W arkuszach posiadłości gruntowych (matrykułach) umieszcza się przy parcelach, które korzystają z czasowego zwolnienia w rubryce „Nazwa niwy (obrębu)" uwagę w skrócie z powołaniem punktu art. 2 i wskazaniem ostatniego roku objętego zwolnieniem. W wypadku przeniesienia parceli do innego arkusza, przenosi się tam także przynależną uwagę. Przez zsumowanie dochodu w wykazie czasowych zwolnień wyprowadza się corocznie ubytek w czystym dochodzie, wynikający z powyższych zmian, do którego dodaje się suma-

rycznie ubytek wynikający ze zwolnień na podstawie art. 2 pkt 8) powyższego dekretu.

B. Zmiany wynikłe z zastosowania przepisów art. 2 pkt 9) należy wprowadzać dopiero po upływie terminu zwolnienia.

II. W gminach wiejskich zaklasyfikują parcele pod budynkami i „podwórza", z wyjątkiem wymienionych w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259), przyjmując dla nich katastralną klasę użytku według przyległego lub otaczającego w przeważnej części użytku rolnego.

Dochód ten wpisuje się w arkuszach posiadłości gruntowych nowego nakładu w rubryce „razem czysty dochód", zaś użytek i klasę w rubryce „klasa". W arkuszach posiadłości starego nakładu, w matrykułach, w protokołach parcelowych i księgach parcel wpisuje się nowe oznaczenie uprawy, klasę i obliczony czysty dochód w przeznaczonych do tych celów rubrykach, przy czym nie należy skreślać dotychczasowego oznaczenia, lecz wpisywać nowy rodzaj uprawy nad dotychczasowym.

Celem ustalenia gruntów, wymienionych w § 4 powyższego rozporządzenia, działy katastralne posługiwać się będą danymi znajdującymi się w urzędach skarbowych.

III. Po uskutecznieniu zmian w arkuszach posiadłości gruntowych (matrykułach) należy wyprowadzić ogólną sumę czystego dochodu, wpisując ją czarno bez względu na charakter prowizoryczny lub definitywny zmiany.

IV. Zmiany w operacie katastralnym należy przzeprowadzać bez pośrednictwa wykazu zmian, z wyjątkiem zmian odnoszących się do części parcel.

Bezzwłocznie po dokonaniu zmian, wymienionych wyżej w ustępach I, II, III i IV wypełnia się rubryki od 1 — 9, 11 oraz 28 rejestru wymiarowego (wzór 12) na podstawie sprostowanych arkuszy posiadłości (matrykuł) i wykazu czasowych zwolnień, wpisując ponad tytułem arkusza (matrykuły) gruntowego numer kolejny rejestru. Przy tej czynności zakłada się wykaz właścicieli (posiadaczy) systemem kartotekowym gminami politycznymi, układając kartv w porządku alfabetycznym nazwisk właścicieli. Karty należy sporządzić na papierze rysunkowym według załączonego wzoru. W wypadku zmiany właściciela skreśla się właściciela dotychczasowego, wpisując pod skreślonym nazwiskiem nowe nazwisko, po czym należy kartę włożyć na miejsce wynikające z porządku alfabetycznego według nazwiska nowego właściciela. W wypadku nabycia przez właściciela nieruchomości dodatkowo nowej nieruchomości, objętej innym arkuszem (artykułem matrykuły), skreśla się numer arkusza (artykułu) przy dotychczasowym posiadaczu, a wpisuje się ten numer w dalszym ciągu na kartce nabywcy, a jeżeli nabywca nie posiada jeszcze kartki, zakłada się ją dla niego. Założenie kartoteki nie jest obowiązkowe na obszarze województw zachodnich.

Do przeprowadzenia zmian, wynikających z tego zarządzenia, należy użyć wszystkie siły kancelaryjne zatrudnione zarówno w katastrze, jak i klasyfikacji.

Należy przeprowadzić zmiany i założyć rejestr wymiarowy w następującej kolejności:

a) dla jednostek podatkowych w obrębie całego powiatu, opłacających progresję,
b) dla pozostałych jednostek podatkowych w poszczególnych gminach wiejskich,
c) dla jednostek podatkowych w gminach miejskich.

Założone rejestry należy bezzwłocznie oddawać władzom wymiarowym.

Do czasu zakończenia prac, o których wyżej mowa, działy (urzędy) katastralne i komisje klasyfikacyjne ograniczą swoje normalne czynności kancelaryjne tylko do najniezbędniejszych. Katastralne siły techniczne — jeżeli będą miały czas wolny po dokonaniu kontroli pracy sił kancelaryjnych i przeprowadzeniu dochodzeń i pomiarów w związku z zarządzonymi zmianami—winny go zużyć przede wszystkim na przygotowanie map dla klasyfikacji.

Za zmiany przeprowadzone w operacie katastralnym, a wynikłe z tego zarządzenia, nie wymierza się należytości ewidencyjnych.

O postępie prac składać będą działy katastralne (ekspozytury, urzędy) właściwym oddziałom sprawozdania miesięczne według załączonych wzorów w terminie do 6 dnia miesiąca, następującego po okresie sprawozdawczym. Oddziały złożą zestawienia sprawozdań w terminie do dnia 12. Głównej Komisji Kasyfikacyjnej. Druki na sprawozdania zostaną wysłane.

Przewodniczący:
(—) *W. Koszko.*

Wzór 1.

Urząd Skarbowy w Białej Krak.
Dział Katastralny
Ekspozytura w Oświęcimie

SPRAWOZDANIE ZA MIESIĄC MAJ 1937 R.

z prac związanych z ustaleniem gruntów podlegających podatkowi gruntowemu (rozp. M. Sk. z dnia 25.III.37 r.).

L. p.	Nazwiska pracowników	Ilość zbadanych i sprostow. arkuszy pos. (matrykuł) gruntow.	Ilość istotnych dni pracy zużytych dla rubr. 3	Ilość: sporządzonych rejestr. wymiarowych	Ilość: arkuszy pos. (matrykuł) grunt. objętych tymi rejestrami	Ilość istotnych dni pracy zużytych dla rubr. 5 i 6	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
		Pracownicy stali (etatowi i kontraktowi)					
1	Stanisławski Jan	2600	25	—	—	—	
2	Michalski Stanisław	2570	24	—	—	—	
3	Tomaszewski Stefan	—	—	2550	4960	25	
	Razem	5170	49	2550	4960	25	
		Pracownicy dorywczo przyjęci					
1	Nowak Michał	2575	25	—	—	—	
2	Kacperski Jan	2650	25	—	—	—	
3	Samborski Stanisław	—	—	2650	3650	25	
	Razem	5225	50	2650	3650	25	
	Ogółem	10395	99	5200	8610	50	

Data .... Podpis ....

Sprawozdanie według wzoru 1 składają co miesiąc (przed 6-tym każdego następującego miesiąca) działy i ekspozytury katastralne — izbom skarbowym.

KARTA EWIDENCYJNA.

Łuszczewska Aniela c. Wojciecha

Gm. polit. Jasionów	Nr kolej. rej. 3
Gm. katastr. Kadłubiska	22
„ „ Wola	57
„ „ Zarzecze	½ 68
„ „ Klicko	1/5 124

Wzór wypełnienia rejestru wymiarowego.

Nr kol.	Płatnik		Gromada	Nr artykułu matrykuły — arkusza pos. gr.	Rok	Podatek katastr. Czysty dochód katastr. wg. matr. Mkn f / Zł gr	Zwolnienie z art. 2 p. 8, 9, 11 i 12			Podstawa do obliczenia podatku gruntow. (różnica kol. 7 i 9) Mkn f / Zł gr	Obliczono podatek gruntowy Zł gr
	Nazwisko i imię lub firma	Miejsce zamieszkania lub siedziba					pkt. art. 2	Podatek katastr. Czysty dochód katastr. Mkn f / Zł gr	Okres zwolnienia (od—do)		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	Czerny Karol s. Józefa	Brody	Kadłubiska	20	1937	205.44	11	22.00		185.44	
2.	Klimowicz Kazimierz s. Jana	Kadłubiska		21		12 41					
				1/4 44		6.30	12	2.00			
				1/3 56		8.54					
				Razem	1937	27.25	12	2.00		25.25	
3.	Łuszczewska Aniela c. Wojciecha	Kadłubiska	Kadłubiska	22		15.30					
			Wola	57		8.10					
			Zarzecze	1/2 68		4.70					
			Klicko	1/5 124		3 20					
				Razem	1937	31.30				31.30	

Wzór 2.

Izba Skarbowa
w Krakowie
woj. krakowskie

SPRAWOZDANIE ZA MIESIĄC MAJ 1937 R.

z prac związanych z ustaleniem gruntów, podlegających podatkowi gruntowemu (rozp. M. Sk. z dnia 25.III.37 r.).

L.p.	Powiaty	1. Prac. stali / 2. „ dorywczo przyjęci / 3. Razem	Ilość zbadan. i sprostowan. arkuszy pos. (matrykuł) gruntow.	Ilość istotn. dni pracy zużytych dla rubr. 4	Ilość: sporządzonych rejestr. wymiarowych	Ilość: ark. pos. (matrykuł) gruntow. objętych tymi rejestrami	Ilość: Ilość istotn. dni pracy zużytych dla rubryk 6 i 7	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Biała (1 dz. i 1 eksp.)	1. Prac. stal.	10.340	98	5.100	9.670	50	
		2. „ dor. przyj.	10.200	100	5.300	7 900	50	
		3. Razem	20.540	198	10.400	17.570	100	
2.	Bochnia (1 dz.)	1. Prac. stal.	2.600	25	2.450	3.600	24	
		2. „ dor. przyj.	3.000	25	2 360	4.010	25	
		3. Razem	5.600	50	4.810	7.610	49	
				i t. d.				
	Ogółem (......dz. i ......eksp.)	1. Prac. stali	150.630	1.475	78.050	148.320	750	
		2. „ dor. przyj.	160.385	1.520	80.160	129.250	760	
		3. Razem	311.015	2.995	158.210	277 570	1.510	

Data .... Podpis ....

Sprawozdanie według wzoru 2 składają co miesiąc (przed 12. każdego następującego miesiąca)— izby skarbowe — Głównej Komisji Klasyfikacyjnej. **Sumy powiatowe („Razem") należy pisać** zielonym atramentem, inne dane — czarnym.

501

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 4 czerwca 1937 r.

o zmianie Okólnika nr 29 z dnia 30 lipca 1936 r. w sprawie akredytyw na Czechosłowację.

Wyjazdy do Czechosłowacji.

I.

Komisja Dewizowa na podstawie uchwały Komisji Dewizowej z dn. 26.V. 1937 r. upoważnia banki dewizowe do sprzedaży i udzielania zezwoleń na wywóz osobom, mającym miejsce zamieszkania w kraju, legitymującym się paszportami zagranicznymi ważnymi na Czechosłowację i wyjeżdżającym do tego kraju w celach turystycznych lub kuracyjnych, akredytyw do wysokości równowartości zł 800,— dla każdej wyjeżdżającej osoby w stosunku miesięcznym na czas zadeklarowanego we wniosku pobytu w Czechosłowacji.

Ponadto każda z wyjeżdżających osób, korzystająca z powyższego zezwolenia może wywieźć pieniądze polskie do wysokości zł 50,—.

Wnioski o zezwolenie na wywóz sum wyższych, niż wyżej oznaczone, należy przedstawiać do decyzji Komisji Dewizowej.

Akredytywy wydawane podróżnym na zasadzie niniejszego zezwolenia mogą być wystawiane jedynie w koronach czechosłowackich na jeden z następujących banków w Pradze:

Anglo-Československá a Pražska Úvěrn banka — Anglo-Ceskoslovakische und Prager Creditbank;

Banka Československých legií;

Banka pro obchod a prúmvsl dř. „Länderbanka" — Bank für Handel und Industrie, ehem. „Länderbank";

Česká Banka Union — Böhmische Union Bank;

Česká eskomptni banka a úvěrni ústav — Böhmische Eskompte-Bank und Credit-Anstalt;

Živnostenská Banka;

lub na ich oddziały i korespondentów w Czechosłowacji.

II.

Osoby, którym przyznano prawo wywozu środków płatniczych do Czechosłowacji, na zasadzie upoważnienia zawartego w rozdziale I, nie mogą—poza oznaczoną wyżej kwotą zł 50,— (rozdział I) — korzystać z uprawnień zawartych w § 12 (1) rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 24.VII. 1936 r., ani z prawa nabycia zagranicznych środków płatniczych do wysokości równowartości kwoty zł 200,— na jeden paszport.

Bank sprzedający akredytywę winien o powyższym ograniczeniu uczynić odpowiednią wzmiankę w paszporcie.

III.

Banki dewizowe, które w myśl postanowień niniejszego okólnika będą wystawiać akredytywy na Czechosłowację, winny przedstawiać Komisji Dewizowej do dnia ósmego następnego miesiąca za ubiegły miesiąc kalendarzowy, zestawienia miesięczne zawierające:

1) sumę akredytyw, wydanych **w miesiącu sprawozdawczym,**

2) sumę wypłat z akredytyw **w ciągu miesiąca sprawozdawczego,**

3) ogólną sumę ważnych, a nie wypłaconych jeszcze akredytyw (bez względu na datę ich wystawienia).

Zestawienia powinny być sporządzone w koronach czechosłowackich i w złotych i obejmować dane, dotyczące całej instytucji (wraz z oddziałami). Jeżeli bank w danym miesiącu nie korzystał z upoważnienia zawartego w niniejszym okólniku, należy o tym zawiadomić Komisję Dewizową.

Pierwsze zestawienie według zasad powyższych należy sporządzić za miesiąc maj 1937 r.

IV.

Ze względu na to, że korespondent Banku Polskiego — Narodni Banka Československa w Pradze — nie podjął się wypłacania akredytyw, Oddziały Banku Polskiego nie będą wystawiały akredytyw na podstawie przepisów rozdziału I niniejszego okólnika, lecz kierować będą klientów do banków dewizowych.

V.

Z chwilą otrzymania niniejszego okólnika banki dewizowe tracą prawo wystawiania akredytyw według przepisów ogólnika nr 29 z dnia 31 lipca 1936 r., natomiast dotychczas wydane zezwolenia na wywóz akredytyw według norm okólnika nr 29 z dn. 31 lipca 1936 r. mogą być wykorzystane do terminu ich ważności.

Komisja Dewizowa.

Uwaga: Okólnik nr 29 z dn. 31.VII. 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 679) oraz ustęp 3-ci okólnika nr 38 z dn. 29.X. 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 30, poz. 923) przestają obowiązywać.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat
w sprawie wykazu kont czekowych dyrekcyj ceł i urzędów celnych w P. K. O.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości następujący wykaz kont czekowych w P. K. O. dyrekcyj ceł oraz urzędów celnych według stanu z dnia 4 maja 1937 r.

	Nr konta
I. Dyrekcja Ceł we Lwowie	502.800
1. Urząd Celny w Czarnym Dunajcu	— 402.222
2. „ „ w Krakowie	— 402.224
3. „ „ we Lwowie	— 502.801
4. „ „ w Ławocznem	— 502.802
5. „ „ w Łupkowie	— 502.803
6. „ „ w Muszynie	— 402.213
7. „ „ w Przemyślu	— 502.804
8. „ „ w Śniatynie-Załuczu	— 502.805
9. „ „ w Woronience	— 502.806
10. „ „ w Zdołbunowie	— 38.675
II. Dyrekcja Ceł w Mysłowicach	300.581
1. Urząd Celny w Bielsku	— 300.582
2. „ „ w Brynku	— 300.583
3. „ „ w Bytomiu Dw. Gł.	— 300.584
4. „ „ w Chałupkach	— 300.585
5. „ „ w Chebziu	— 300.586
6. „ „ w Chorzowie	— 300.587
7. „ „ w Cieszynie	— 300.588
8. „ „ w Katowicach	— 300.589
9. „ „ w Lublińcu	— 300.590
10. „ „ w Łagiewnikach	— 300.591
11. „ „ w Sosnowcu	— 300.592
12. „ „ w Sośnicy	— 300.593
13. „ „ w Suminie	— 300.594
14. „ „ w Zabrzu	— 300.595
15. „ „ w Zebrzydowicach	— 300.596
III. Dyrekcja Ceł w Poznaniu	203.530
1. Urząd Celny w Bydgoszczy	— 203.531
2. „ „ w Chojnicach	— 203.532
3. „ „ w Gdyni	— 203.533
4. „ „ w Grudziądzu	— 203.534
5. „ „ w Lesznie	— 203.535
6. „ „ w Poznaniu	— 203.536
7. „ „ w Praszce	— 603.350
8. „ „ w Sośniach	— 203.537
9. „ „ w Zbąszyniu	— 203.538
IV. Dyrekcja Ceł w Warszawie	38.672
1. Urząd Celny w Białymstoku	— 38.674
2. „ „ w Łodzi	— 603.220
3. „ „ w Stołpcach	— 38.677
4. „ „ w Turmoncie	— 38.678
5. „ „ w Warszawie	— 38.673
6. „ „ w Wilnie	— 38.676

Uwagi: Przy wpłatach za pośrednictwem P. K. O. niezbędne jest dokładne i czytelne wypełnienie blankietu nadawczego z podaniem wszystkich danych, potrzebnych dla prawidłowego zarachowania wpłaty, a mianowicie: tytułu należności, daty i numeru zarządzenia lub nakazu płatniczego, właściwego tytułu budżetowego itp.

Na konta urzędów celnych mogą być dokonywane wpłaty tylko za pomocą skarbowych blankietów nadawczych, które można otrzymywać bezpłatnie w Centrali i Oddziałach P. K. O., w Urzędach Celnych, w Kasach Urzędów Skarbowych oraz w każdym Urzędzie Pocztowym.

Komunikat
o płatności podatków w czerwcu 1937 r.

W czerwcu, płatne są podatki następujące:

1) do 25 czerwca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w maju, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego zgłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do dnia 15 czerwca — I rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1937 przez drobne przedsiębiorstwa;

3) do dnia 15 czerwca — zaliczka kwartalna (za I kwartał) na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1937 przez przedsiębiorstwa pozostałe;

4) do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku od nieruchomości za rok 1937;

5) do dnia 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku gruntowego za rok 1937 od płatników nie opłacających oddzielnego dodatku (progresji), a od pozostałych płatników, o ile nakazy płatnicze zostały im doręczone najpóźniej w dniu 31 maja 1937 r.

6) do 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1937 przez osoby prawne.

7) do 7 czerwca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w maju 1937 r.

8) do 5 czerwca — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 31 maja b. r., a do 20 czerwca — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15-tu dni czerwca 1937 r.

Ponadto płatne są w czerwcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w tym miesiącu.

Komunikat
w sprawie odnalezienia metalowej pieczęci.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że została odnaleziona metalowa pieczęć do laku z na-

pisem: „Kontrola Skarbowa Nr 1032" ze znakiem rozpoznawczym 5521 — wobec czego anuluje się komunikat o zagubieniu tej pieczęci, zamieszczony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 30 grudnia 1936 r. Nr 34/36".

Komunikat
o zagubieniu kwitariusza.

W okręgu Izby Skarbowej w Lublinie, między 4 a 8 maja 1937 r., zaginął kwitariusz Seria Nr Nr 561501—561600, z niewypełnionymi pokwitowaniami od Nr 561540 — 561600, które niniejszym Ministerstwo Skarbu unieważnia.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 8 czerwca 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,33	88,90
Dinary jugosłow. . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,28½	5,26
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,28½	5.26
Floreny holenderskie .	100 Fl.	291,27	289.55
Franki francuskie . .	100 Fr.	23,60	23,46
Franki szwajcarskie .	100 Fr.	121,05	120,25
Funty angielskie . . .	1 Ł.	26,15	25,99
Funty palestyńskie . .	1 Ł.	26,05	25,80
Funty tureckie . . .	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . .	100 Gld.	100.20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	18.20	17,70
Korony duńskie . . .	100 K.	116,69	115.85
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . .	100 K.	131.38	130,40
Korony szwedzkie . .	100 K.	134,83	133,85
Leje rumuńskie . . .	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,20	22,60
Łaty łotewskie . . .	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,57	11,25
Marki niemieckie . .	100 Mk.	131,00	129,00
Pengő węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	98,00	97,50

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY.				
Amsterdam . . .	100 Fl.	290,55	291,27	289,83
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,51	211,67
Bruksela	100 Blg.	89.15	89.33	88,97
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,57	11,51
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	—	116.69	116,11
Londyn	1 Ł.	26,08	26.15	26,01
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	27,85	27,95	27,75
Montreal	1 Dol.	—	$5.29^{3}/_{4}$	$5,27^{1}/_{4}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	$5,28^{1}/_{8}$	$5,29^{3}/_{8}$	$5,26^{7}/_{8}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,28½	$5,29^{3}/_{4}$	$5,27^{1}/_{4}$
Oslo	100 K.	131,05	131.38	130,72
Paryż	100 Fr.	23.54	23,60	23,48
Praga	100 K.	18.40	18,45	18,35
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	134,50	134,83	134,17
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł	—	26,15	26,01
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	120.75	121.05	120,45
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	140,00	138,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.